

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2006/123/EK IRÁNYELVE

(2006. december 12.)

a belső piaci szolgáltatásokról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésének első és harmadik mondatára és 55. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

(1) Az Európai Közösség arra törekszik, hogy Európa állami és népei között egyre szorosabbra fűzze a kapcsolatokat és biztosítsa a gazdasági és társadalmi fejlődést. A Szerződés 14. cikkének (2) bekezdése értelmében a belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben biztosított a szolgáltatások szabad mozgása. A Szerződés 43. cikke értelmében biztosított a letelepedés szabadsága. A Szerződés 49. cikke megállapítja a Közösségen belüli szolgáltatásnyújtás szabadságát. A tagállamok közötti szolgáltatási tevékenységek fejlődésének útjában álló korlátozások megszüntetése elengedhetetlen az európai népek integrációjának erősítése, valamint a kiegyensúlyozott és fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés előmozdítása érdekében. Az ilyen korlátozások lebontásakor nélkülözhetetlen biztosítani, hogy a szolgáltatási tevékenységek fejlődése hozzájáruljon a Szerződés 2. cikkében kitzűtött feladat teljesítéséhez, vagyis a Közösség egész területén előmozdítsa a gazdasági tevékenységek harmonikus, kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődését, a foglalkoztatottság és a szociális védelem magas szintjét, a férfiak és nők egyenlőségét, a fenntartható és inflációt nem gerjesztő növekedést, a gazdasági teljesítmények nagyfokú versenyképességét és konvergenciáját, a környezet minőségének magas szintű védelmét és javítását, az életszínvonal és életminőség emelését, valamint a tagállamok közötti gazdasági és társadalmi kohéziót és szolidaritást.

⁽¹⁾ HL C 221., 2005.9.8., 113. o.

⁽²⁾ HL C 43., 2005.2.18., 18. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2006. február 16-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2006. július 24-i közös álláspontja (HL C 270. E, 2006.11.7., 1. o.) és az Európai Parlament 2006. november 15-i álláspontja. A Tanács 2006. december 11-i határozata.

(2) A versenyképes szolgáltatási piac nélkülözhetetlen a gazdasági növekedés ösztönzéséhez és a munkahelyteremtéshez az Európai Unióban. A belső piacon jelenleg számos akadály gátolja a szolgáltatókat, különösen a kis- és középvállalkozásokat abban, hogy működési területüket kiterjeszthessék országuk határain túl, és a belső piac nyújtotta előnyöket teljes mértékben kihasználhassák. Ez gyengíti az Európai Unió szolgáltatóinak világpiaci versenyképességét. A fogyasztók számára szélesebb körű választási lehetőséget, valamint jobb és olcsóbb szolgáltatásokat biztosíthatna egy olyan szabad piac, amely a tagállamokat arra készítetné, hogy megszüntessék a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás korlátozásait, ugyanakkor növeljék az átláthatóságot, és bővítsék a fogyasztók számára nyújtott tájékoztatást.

(3) „A szolgáltatások belső piacának helyzetéről” szóló bizottsági jelentés számos olyan akadályt sorol fel, amely meggátolja vagy lassítja a szolgáltatások fejlődését a tagállamok között, különösen a szolgáltatások területén túlsúlyban lévő kis- és középvállalkozások által nyújtott szolgáltatások esetében. A jelentés megállapítja, hogy egy évtizeddel a belső piac tervezett megvalósítását követően továbbra is nagy a különbség az Európai Unió integrált gazdaságára vonatkozó elképzelés és az európai polgárok és szolgáltatók által tapasztalt valóság között. A felsorolt akadályok a szolgáltatások számos különböző területén a szolgáltatók tevékenységének valamennyi szakaszát érintik, és számos közös jellemzővel rendelkeznek, beleértve különösen azt a ténytet, hogy az akadályok gyakran adminisztratív terhekből, a határokon átnyúló tevékenységgel kapcsolatos jogi bizonytalanságból és a tagállamok közötti kölcsönös bizalom hiányából fakadnak.

(4) Mivel a szolgáltatások a gazdasági növekedés motorját képezik, és a tagállamok többségében a GDP és a foglalkoztatás 70 %-át teszik ki, a belső piac ilyen széttagoltsága kedvezőtlen hatással van az európai gazdaság egészére, különösen a kis- és középvállalkozások versenyképességére és a munkavállalók mozgására, és megakadályozza a fogyasztók hozzájutását a versenyképes árú szolgáltatások szélesebb köréhez. Fontos rámutatni, hogy a szolgáltatási ágazat különösen a női munkavállalók számára kulcsfontosságú, akik ezért a szolgáltatások belső piacának létrehozásakor megnyíló új lehetőségeknek jelentős hasznát fogják látni. Az Európai Parlament és a Tanács hangsúlyozta, hogy a valódi belső piac létrehozását gátló jogi akadályok elhárítása kiemelt fontosságú kérdés az Európai Tanács 2000. március 23–24-i lisszaboni ülése által kitzűtött cél elérése érdekében, miszerint a

foglalkoztatás és a társadalmi kohézió javításával és a fenntartható gazdasági növekedés elérésével az Európai Uniónak 2010-re a világ legversenyképesebb és legdinamikusabb, a foglalkoztatást fellendítő, tudásalapú gazdaságává kell válnia. Az említett akadályok elhárítása a korszerű európai szociális modell biztosítása mellett így alapvető feltétele a lisszaboni stratégia megvalósítása közben tapasztalt nehézségek legyőzésének és az európai gazdaság fellendítésének, különös tekintettel a foglalkoztatásra és a beruházásokra. Fontos ezért a szolgáltatások belső piacának a piacnyitás és a közszolgáltatások, a szociális és fogyasztói jogok megőrzése közötti helyes egyensúly fenntartása mellett történő megteremtése.

- (5) Szükséges ezért a szolgáltatók letelepedési szabadságát, valamint a szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását gátló akadályok elhárítása, valamint e két – a Szerződésben meghatározott – alapvető szabadság gyakorlásához szükséges jogbiztonság garantálása a szolgáltatók igénybevevői és a szolgáltatók számára. Mivel a szolgáltatások belső piacán létező akadályok egyrészt azokat a szolgáltatókat érintik, akik egy másik tagállam területén kívánnak letelepedni, másrészt azokat, akik egy másik tagállam területén szolgáltatást nyújtanak, de ott nem kívánnak letelepedni, szükséges biztosítani a szolgáltatók számára, hogy szolgáltatási tevékenységüket a belső piacon belül valamely tagállamban való letelepedés útján, vagy a szolgáltatások szabad mozgásának jogával élve fejleszthessék. Lehetővé kell tenni, hogy a szolgáltatók – az egyes tagállamokra vonatkozó növekedési stratégiájuk függvényében – választhassanak az említett két szabadság között.
- (6) Az akadályokat nem lehet kizárólag a Szerződés 43. és 49. cikkének közvetlen alkalmazására támaszkodva megszüntetni, mivel egyrészt az akadályoknak a Szerződés megsértése miatt az érintett tagállamokkal szemben indított eljárások keretében, eseti alapon történő vizsgálata – különösen a bővítést követően – rendkívül bonyolult lenne a nemzeti és közösségi intézmények számára, másrészt pedig számos akadály megszüntetése a nemzeti jogrendszerek előzetes összehangolását igényli, beleértve az igazgatási együttműködés kialakítását is. Amint azt az Európai Parlament és a Tanács is felismerte, a szolgáltatások valódi belső piacának elérését közösségi jogalkotási eszköz teszi lehetővé.
- (7) Ez az irányelv olyan általános jogi keretet hoz létre, amely előnyös a szolgáltatások széles köre számára, miközben figyelembe veszi a tevékenységek és szakmák valamennyi típusának sajátosságait és szabályozási rendszerét. A jogi keret dinamikus és szelektív megközelítésen alapul, amely elsődlegesen a gyorsan felszámolható akadályok megszüntetéséből, továbbá értékelési, konzultációs és egyes kérdésekre irányulóan kiegészítő harmonizációs folyamat elindításából áll, és lehetővé teszi a szolgáltatási tevékenységekre vonatkozó nemzeti szabályozási rendszerek fokozatos és összehangolt korszerűsítését, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy 2010-re létrejöjjön a szolgáltatások valódi belső piaca. Rendelkezni kell egy kiegyensúlyozott intézkedéscsomag meghozataláról, amely a célzott harmonizációt, az igazgatási együttműködést, a szolgáltatásnyújtás szabadságáról való rendelkezést és – egyes kérdések tekintetében – magatartási kódex kidolgozásának ösztönzését foglalja magában. A nemzeti jogalkotási rendszerek említett összehangolásának biztosítania kell a közösségi jogi integrációt, valamint a közérdekű célok

védelme – különösen a fogyasztóvédelem – magas szintjét, amely elengedhetetlen a tagállamok közötti bizalom kialakításához. Ez az irányelv figyelembe vesz egyéb közérdekű célokat is, így a környezet védelmét, a közbiztonságot, a közegészséget és a munkajog rendelkezéseinek való megfelelést.

- (8) Helyénvaló, hogy ennek az irányelvnek a letelepedés szabadságára és a szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseit csak olyan mértékben legyen kötelező alkalmazni, amilyen mértékben az érintett tevékenységek a versenyre nyitottak, így e rendelkezések a tagállamokat sem az általános gazdasági érdekű szolgáltatások liberalizációjára, sem a szolgáltatásokat nyújtó közintézmények magánosítására, sem az egyéb tevékenységek vagy egyes szolgáltatások esetében meglévő monopóliumok eltörlésére nem kötelezik.
- (9) Ez az irányelv csak azokra a követelményekre alkalmazandó, amelyek szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot, illetve annak gyakorlását érintik. Ezért nem vonatkozik olyan követelményekre, mint a közúti közlekedési szabályok, a földterületek fejlesztésére és használatára vonatkozó szabályok, területrendezés, építési szabványok, valamint az ilyen szabályoknak való nem megfelelés miatt kiszabott közigazgatási szankciók, amelyek nem szabályozzák vagy érintik kifejezetten a szolgáltatási tevékenységet, de amelyeket a szolgáltatóknak éppúgy be kell tartaniuk gazdasági tevékenységük végzése során, mint a magánemberként eljáró személyeknek.
- (10) Ez az irányelv nem érinti a közpénzek egyes szolgáltatók általi igénybevetését szabályozó követelményeket. Ezek a követelmények különösen azt állapítják meg, milyen feltételek alapján részesülhetnek a szolgáltatók közfinanszírozásban, beleértve az egyedi szerződéses feltételeket és különösen olyan minőségi előírásokat, amelyeket – például szociális szolgáltatások esetében – a közfinanszírozás igénybeveteléséhez be kell tartani.
- (11) Ez az irányelv nem gátolja a tagállamokat abban, hogy a közösségi jogszabályokkal összhangban intézkedéseket hozzanak a kulturális és nyelvi sokszínűségnek és a média sokféleségének védelmével és támogatásával kapcsolatban, beleértve ezek finanszírozását is. Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy saját, a sajtószabadságra és a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó alapvető szabályait és elveiket alkalmazzák. Ez az irányelv nem érinti az állampolgárság alapján vagy a Szerződés 13. cikkében meghatározottak alapján való megkülönböztetést tiltó tagállami jogszabályokat.

- (12) Ezen irányelv célja a letelepedés szabadságát és a szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását biztosító jogi keret megteremtése: az irányelv a büntetőjogot nem harmonizálja és nem érinti. A tagállamok ugyanakkor a szolgáltatási tevékenységek nyújtására való jogosultságot vagy a szolgáltatási tevékenységek gyakorlását kifejezetten érintő büntetőjogi rendelkezéseknek az ezen irányelvben megállapított szabályokat megkerülő alkalmazásával nem korlátozhatják a szolgáltatásnyújtás szabadságát.
- (13) Ugyanilyen fontos, hogy ez az irányelv – a Szerződésnek a foglalkoztatás és az élet- és munkakörülmények javításáról szóló 136. cikke céljainak elérése érdekében – teljes mértékben tiszteletben tartja a Szerződés 137. cikkén alapuló közösségi kezdeményezéseket.
- (14) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok által a közösségi jognak megfelelően alkalmazott foglalkoztatási feltételeket, így a maximális munkaidő és a minimális pihenőidő, a minimális fizetett éves szabadság, a minimális bérszint, a munkahelyi egészségvédelem, biztonság és higiénia szabályait, valamint a szociális partnerek közötti kapcsolatokat sem, beleértve a közösségi jogot tiszteletben tartó nemzeti joggal és gyakorlatokkal összhangban lévő, kollektív megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásokhoz és azok megkötéséhez, valamint a sztrájkhoz és a szervezett fellépéshez való jogot, és nem vonatkozik a munkaerő-kölcsönzők által nyújtott szolgáltatásokra sem. Az irányelv nem érinti a tagállamok szociális biztonsági jogszabályait.
- (15) Ez az irányelv tiszteletben tartja a tagállamok által alkalmazandó és az Európai Unió alapjogi chartájában elismert alapvető jogok gyakorlását, valamint a kísérő magyarázatokat, és azokat összeegyezteti a Szerződés 43. és 49. cikkében rögzített alapvető szabadságokkal. Ezen alapvető jogok közé tartozik például a közösségi jogot tiszteletben tartó nemzeti joggal és gyakorlatokkal összhangban lévő szervezett fellépéshez való jog.
- (16) Ez az irányelv kizárólag a valamely tagállamban letelepedett szolgáltatókra vonatkozik, külső vonatkozásokra nem terjed ki. Nem érinti a nemzetközi szervezetekben – különösen a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény (GATS) keretében – a szolgáltatások kereskedelméről folytatott tárgyalásokat.
- (17) Ez az irányelv kizárólag a gazdasági ellenszolgáltatás fejében végzett szolgáltatásokra terjed ki. Az általános érdekű szolgáltatásokra nem vonatkozik a Szerződés 50. cikkében szereplő fogalom meghatározás, és ezért azok nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá. Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások olyan szolgáltatások, amelyeket gazdasági ellenszolgáltatás fejében nyújtanak, és ezért azok ezen irányelv hatálya alá tartoznak. Nem tartoznak azonban az irányelv hatálya alá egyes – például a közlekedés területén nyújtott – általános gazdasági érdekű szolgáltatások, míg egyes egyéb – például a postai szolgáltatások területén nyújtott – általános gazdasági érdekű szolgáltatások eltérnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó, ezen irányelvben meghatározott rendelkezéstől. Az irányelv nem foglalkozik az általános gazdasági érdekű szolgáltatások finanszírozásával, és nem vonatkozik a tagállamok által – különösen szociális területen – a Közösség versenyjogi szabályaival összhangban nyújtott támogatási rendszerekre. Nem foglalkozik az irányelv a közérdekű szolgáltatásokról szóló bizottsági fehér könyv nyomán követésével sem.
- (18) A pénzügyi szolgáltatásokat ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól, mivel e tevékenységek külön közösségi jogszabályok tárgyát képezik, amelyek célja – ehhez az irányelvhez hasonlóan – a szolgáltatások valódi belső piacának megvalósítása. Ez a kizárás ennélfogva minden banki, hitellezési, biztosítási – beleértve a viszontbiztosítást –, foglalkozási vagy magánnyugdíj, értékpapír, befektetési alapokkal kapcsolatos, fizetési és befektetési tanácsadás jellegű szolgáltatást érint, beleértve a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ I. mellékletében felsorolt szolgáltatásokat.
- (19) Tekintettel az elektronikus hírközlési hálózatokra és szolgáltatásokra, valamint a hozzájuk kapcsolódó forrásokra és szolgáltatásokra vonatkozó jogalkotási eszközcsomag 2002-ben történt elfogadására, amely – elsősorban az egyedi engedélyezési rendszerek többségének megszüntetése révén – keretszabályozást hozott létre az említett tevékenységeknek a belső piacon belüli nyújtásához való jogosultság megkönnyítésére, szükséges az említett eszközök tárgyát képező kérdések kizárása ezen irányelv hatálya alól.
- (20) Az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról (hozzáférési irányelv) szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK⁽²⁾, az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről (engedélyezési irányelv) szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK⁽³⁾, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról (keretirányelv) szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK⁽⁴⁾, az egyetemes szolgáltatásról, valamint az

(1) HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

(2) HL L 108., 2002.4.24., 7. o.

(3) HL L 108., 2002.4.24., 21. o.

(4) HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

- elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról (egyetemes szolgáltatási irányelv) szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK ⁽¹⁾, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK ⁽²⁾ irányelvek tárgyát képező elektronikus hírközlési szolgáltatásokkal kapcsolatos kérdések ezen irányelv hatálya alól történő kizárásának nem csupán a felsorolt irányelvek tárgyát képező kérdésekre kell vonatkoznia, hanem azokra a kérdésekre is, amelyekkel kapcsolatban az irányelvek kifejezetten tagállami hatáskörbe utalják egyes nemzeti szintű intézkedések elfogadásának lehetőségét.
- (21) A közlekedési szolgáltatások – beleértve a városi közlekedést, a taxikat és a betegszállító járműveket, valamint a kikötői szolgáltatásokat – nem tartoznak az irányelv hatálya alá.
- (22) Az egészségügyi szolgáltatások ezen irányelv hatálya alól történő kizárása azokra az egészségügyi szakemberek által a betegek számára nyújtott egészségügyi és gyógyszerészeti szolgáltatásokra terjed ki, amelyek a betegek egészségi állapotának értékelésére, fenntartására vagy javítására irányulnak, amennyiben a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban az említett tevékenységeket a szabályozott egészségügyi foglalkozások számára tartják fenn.
- (23) Ez az irányelv nem érinti az olyan egészségügyi szolgáltatás díjának visszatérítését, amelynek igénybevételére a beteg tartózkodási helyétől eltérő tagállamban került sor. Az Európai Bíróság már számos alkalommal foglalkozott ezzel a kérdéssel, és elismerte a betegek jogait. Ezzel a kérdéssel más közösségi jogi eszközben kell foglalkozni a nagyobb jogbiztonság és az egyértelműség biztosítása érdekében, és pedig olyan mértékben, amennyiben ezt a kérdést a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾ nem rendezi.
- (24) Az audiovizuális szolgáltatásokat – függetlenül a továbbítás módjától és beleértve a filmszínházakban nyújtott ilyen szolgáltatásokat – ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól. Nem foglalkozik továbbá az irányelv a tagállamok által az audiovizuális ágazatban nyújtott olyan állami támogatásokkal, amelyekre közösségi versenyjogi szabályok vonatkoznak.
- (25) Figyelemmel a tevékenységek sajátos természetére – amelyek a tagállamok részéről a közrendre és a fogyasztóvédelemre vonatkozó szabályok végrehajtásával járnak együtt – ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól a szerencsejátékkal kapcsolatos tevékenységeket, beleértve a sorsolós játékokat és a fogadási ügyleteket is.
- (26) Ez az irányelv nem sérti a Szerződés 45. cikkének alkalmazását.
- (27) Nem terjed ki ez az irányelv a szociális lakhatás, gyermekgondozás, családtámogatás és a rászorulókat támogató területén nyújtott olyan szociális szolgáltatásokra sem, amelyeket nemzeti, regionális vagy helyi szinten az állam vagy az állam által megbízott szolgáltató vagy az állam által ilyenként elismert jótékonyági intézmény nyújt a családi jövedelmük elégtelen volta, illetve a teljes vagy részleges függőségük miatt tartósan vagy ideiglenesen rászorulóknak, és a marginalizálódás veszélyének kitett személyek támogatására. E szolgáltatások a társadalmi kohézió és szolidaritás elvének megnyilvánulásai, amelyek elengedhetetlenek az emberi méltósághoz és sérthetlenséghez való alapvető jog biztosításához, ezért ezen irányelv ezeket nem érintheti.
- (28) Ez az irányelv nem foglalkozik a szociális szolgáltatások finanszírozásával és az azokkal kapcsolatos segélyezési rendszerrel. Az irányelv emellett nem érinti azokat a tagállamok által megállapított követelményeket és feltételeket, amelyek biztosítják, hogy a szociális szolgáltatások hatékonyan szolgálják a közérdeket és a társadalmi kohéziót. Ezenfelül ez az irányelv nem érinti a tagállamok szociális szolgáltatásaiban az egyetemes szolgáltatások elvét.
- (29) Tekintettel arra, hogy a Szerződés az adózási ügyekre vonatkozóan meghatározott jogalapokról rendelkezik, valamint tekintettel az e területen már elfogadott közösségi jogszabályokra, az adózás területét ki kell zárni az irányelv hatálya alól.
- (30) A szolgáltatási tevékenységekről már ma is kiterjedt közösségi joganyag rendelkezik. Ez az irányelv a közösségi vívmányokra épít, és így kiegészíti azokat. Az ezen irányelv és más közösségi eszközök közötti ütközések meghatározásra kerültek, és azokról rendelkeztek ebben az irányelvben, többek között eltérések biztosításával. Szükséges azonban szabályozni minden olyan fennmaradó és kivételes esetet, amikor ezen irányelv valamely rendelkezése ütközik egy másik közösségi eszköz rendelkezésével. Az ilyen ütközés fennállását a Szerződésben foglalt, a letelepedés jogára és a szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó szabályoknak megfelelően kell meghatározni.

⁽¹⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

⁽²⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o. A legutóbb a 2006/24/EK irányelvvel (HL L 105., 2006.4.13., 54. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 149., 1971.7.5., 2. o. A legutóbb a 629/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 114., 2006.4.27., 1. o.) módosított rendelet.

- (31) Ez az irányelv összhangban áll a szakmai képzések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel ⁽¹⁾, és nem érinti azt. Tárgyát egyéb, a szakmai képzésekhez nem kapcsolódó kérdések képezik, így a szakmai felelősségbiztosítás, a kereskedelmi tájékoztatás, a több ágazatot átfogó tevékenységek és az ügyintézés egyszerűsítése. A határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtást illetően ebben az irányelvben a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéstől való eltérés biztosítja, hogy az irányelv a 2005/36/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás szabadságáról szóló II. címét nem érinti. Ezért a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezés nem érinti azon intézkedések egyikét sem, amelyek a 2005/36/EK irányelv értelmében a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban alkalmazandók.
- (32) Ez az irányelv összhangban áll a fogyasztóvédelemre vonatkozó közösségi joggal, például a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel (tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok irányelv) ⁽²⁾, valamint a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) ⁽³⁾.
- (33) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások folyamatosan változó tevékenységek széles körét ölelik fel, beleértve az üzleti jellegű szolgáltatásokat, például a vállalatvezetési tanácsadást, a tanúsítást és a bevizsgálást; a létesítmények működtetését, beleértve az irodafenntartást; a reklámtevékenységet; a személyi állomány kiválasztásával kapcsolatos szolgáltatásokat; valamint a kereskedelmi ügynökök szolgáltatásait. Az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások magukban foglalják az olyan, vállalatoknak és fogyasztóknak is nyújtott szolgáltatásokat, mint a jogi vagy pénzügyi tanácsadás; az ingatlanl kapcsolatos szolgáltatások, például az ingatlanügynökségek; az építőipari szolgáltatások, beleértve az építésszek által nyújtott szolgáltatásokat is; a forgalmazói szolgáltatások; a kereskedelmi vásárok szervezése; az autókölcsönzés; az utazási irodák. Szabályozza az irányelv továbbá a fogyasztói szolgáltatásokat, például a turizmus területén, beleértve az idegenvezetőket is; a szabadidős szolgáltatásokat, sportcentrumokat és vidámparkokat; valamint – amennyiben nem zárták ki ezeket az irányelv alkalmazási köréből – a háztartási támogató szolgáltatásokat, például az időseket segítő szolgáltatásokat. Az említett tevékenységek magukban foglalhatnak olyan szolgáltatásokat, amelyek esetében szükséges a szolgáltató és a szolgáltatás igénybevevőjének földrajzi közelsége, olyan szolgáltatásokat, amelyek esetében szükséges a szolgáltató vagy a szolgáltatás igénybevevőjének utazása, valamint olyanokat, amelyek távolról, például az interneten keresztül is nyújthatók.
- (34) A Bíróság joggyakorlata szerint annak megállapítását, hogy valamely tevékenység – különösen valamely államilag finanszírozott vagy közintézmény által nyújtott tevékenység – szolgáltatásnak minősül-e, eseti alapon, az összes jellemző, különösen a tevékenység nyújtásának, megszervezésének és finanszírozásának az érintett tagállamban jellemző módja figyelembevételével kell elvégezni. A Bíróság megállapította, hogy a díjazás szükséges jellemzője az, hogy az az adott szolgáltatásokért járó ellenszolgáltatás, és elismerte, hogy a díjazás jellegzetes tényezője hiányzik az állam által vagy az állam nevében az állam szociális, kulturális, oktatási és jogi területen ellátandó feladataival összefüggésben ellenszolgáltatás nélkül végzett olyan tevékenységek esetében, mint például a nemzeti oktatási rendszer keretében biztosított oktatás vagy a gazdasági tevékenység folytatásával nem járó szociális biztonsági rendszerek irányítása. A szolgáltatás igénybevevője által a rendszer működési költségeihez való hozzájárulás céljából fizetett díj, például a diákok által fizetett tandíj vagy beiratkozási díj, önmagában nem jelent díjazást, mivel a szolgáltatást lényegében véve továbbra is állami pénzeszközből finanszírozzák. Ezekre a tevékenységekre ezért nem vonatkozik a szolgáltatásnak a Szerződés 50. cikkében adott meghatározása, és ezért nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
- (35) A nonprofit amatőr sporttevékenységek társadalmi szempontból rendkívül fontosak. Gyakran teljes mértékben társadalmi vagy kedvtelési célokat szolgálnak. Ennek megfelelően a közösségi jog értelmében nem minősülhetnek gazdasági tevékenységnek, és nem terjed ki rájuk ezen irányelv hatálya.
- (36) A szolgáltató fogalma magába foglal bármely természetes személyt, aki valamely tagállam állampolgára, vagy bármely jogi személyt, amely az adott államban szolgáltatói tevékenységet folytat, a letelepedés szabadságának vagy a szolgáltatások szabad mozgásának gyakorlása révén. A szolgáltató fogalma tehát nem korlátozódik kizárólag a szolgáltatások szabad mozgása keretében nyújtott, határon átnyúló szolgáltatásnyújtásra, hanem kiterjed azokra az esetekre is, amelyekben valamely gazdasági szereplő azzal a céllal telepszik le valamely tagállamban, hogy ott szolgáltatási tevékenységet folytasson. Másrésztől, a szolgáltató fogalma nem terjed ki a valamely tagállamban fiókteleppel rendelkező harmadik országbeli társaságokra, mivel a Szerződés 48. cikke értelmében a letelepedés szabadsága és a szolgáltatások szabad mozgása kizárólag a valamely tagállam joga szerint létrehozott olyan társaságokra vonatkozik, amelyek létesítő okirat szerinti székhelye, központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye a Közösség területén van. A szolgáltatás igénybevevőjének fogalma azokat a harmadik országbeli állampolgárokat is magába foglalja, akik már rendelkeznek a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EKG tanácsi rendelet, a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK irányelv ⁽⁴⁾, az 1408/71/EKG és az

⁽¹⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

⁽²⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

⁽³⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o. A 2005/29/EK irányelvvvel módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 16., 2004.1.23., 44. o.

574/72/EGK rendelet rendelkezéseinek valamely harmadik ország e rendelkezések által pusztán állampolgárságuk okán nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről szóló, 2003. május 14-i 859/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ és az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ által rájuk ruházott jogokkal. A tagállamok továbbá a szolgáltatás igénybevevőjének fogalmát a területükön jelen lévő más, harmadik országbeli állampolgárokra is kiterjeszthetik.

(37) A szolgáltató letelepedésének helyét a Bíróság joggyakorlatával összhangban kell meghatározni, amely szerint a letelepedés fogalma állandó telephelyen, határozatlan ideig ténylegesen végzett gazdasági tevékenységet foglal magában. Ez a követelmény akkor is teljesülhet, ha valamely társaságot meghatározott időszakra hoznak létre, vagy ha az a tevékenysége végzéséhez használt épületet vagy berendezést bérl. E követelmény továbbá akkor is teljesülhet, ha valamely tagállam bizonyos szolgáltatásokkal kapcsolatban csak korlátozott időtartamra nyújt engedélyt. A telephelynek nem szükséges leányvállalatnak, fióktelepnek vagy képviseletnek lennie, hanem lehet olyan iroda is, amelyet a szolgáltató saját személyzete vagy olyan személy irányít, aki független, de felhatalmazással rendelkezik arra, hogy a vállalkozás nevében folyamatosan eljárjon, ahogyan az a képviselet esetében is lenne. E meghatározás értelmében – amely előírja, hogy a szolgáltató telephelyén ténylegesen gazdasági tevékenységet kell végezni – postafiók létezése önmagában nem tekinthető telephelynek. Ha egy szolgáltatónak több telephelye is van, fontos meghatározni, hogy melyik telephelyről nyújtják az érintett tényleges szolgáltatást. Amennyiben nehéz meghatározni, hogy a több telephely közül melyikről nyújtanak egy adott szolgáltatást, azt a helyet kell a szolgáltatásnyújtás helyének tekinteni, ahol a szolgáltató adott szolgáltatással kapcsolatos tevékenységeinek a központja van.

(38) A Szerződésnek a letelepedésről szóló rendelkezései értelmében a „jogi személy” fogalma meghagyja a gazdasági szereplők azon szabadságát, hogy a tevékenységük végzésére alkalmasnak ítélt jogi formát megválasszák. Ennek megfelelően, a Szerződés szerinti „jogi személy” jogi formájától függetlenül valamennyi olyan jogalany, amelyet valamely tagállam jogszabályai alapján hoztak létre, vagy amelyek tekintetében valamely tagállam joga az irányadó.

(39) Az engedélyezési rendszer fogalma magában foglalja többek között az engedélyek, licenciák, jóváhagyások vagy koncessziók kibocsátásának közigazgatási eljárásait,

valamint a szolgáltató arra vonatkozó kötelezettségét, hogy – a tevékenység gyakorlására való jogosultság céljából – jegyezzék be valamely szakma képviselőjeként vagy vegyék nyilvántartásba, jegyzékbe vagy adatbázisba, válják valamely testület hivatalos tagjává, vagy rendelkezzen egy meghatározott szakmához való tartozást igazoló kártyával. Engedélyt nem kizárólag hivatalos határozattal lehet kibocsátani, hanem olyan okokból eredő hallgatólagos döntésekkel is, mint például az illetékes hatóság válaszában hiánya, vagy az a tény, hogy az érdekelt félnek várnia kell a valamely nyilatkozattal kapcsolatos átvételi elismervényre annak érdekében, hogy tevékenységét megkezdhesse, vagy az utóbbi jogszerűvé váljon.

(40) A közérdeken alapuló kényszerítő indokok fogalmát, amelyre ezen irányelv egyes rendelkezései hivatkoznak, a Bíróság a Szerződés 43. és 49. cikkével kapcsolatos joggyakorlatában fokozatosan dolgozta ki, és az továbbra is folyamatosan alakulhat. A fogalom a Bíróság joggyakorlatában elismerteknek megfelelően legalább a következő indokokat tartalmazza: közrend, közbiztonság és közegészségügy a Szerződés 46. és 55. cikke értelmében, a rendfenntartás a társadalomban, szociálpolitikai célok, a szolgáltatások igénybevevőinek védelme, a fogyasztóvédelem, a munkavállalók védelme, beleértve a munkavállalók szociális védelmét, az állatok jóléte, a szociális biztonsági rendszer pénzügyi egyensúlyának megőrzése, a csalások megakadályozása, a tisztességtelen verseny megakadályozása, a környezet és a városi környezet védelme, beleértve a város- és vidéktervezést, a hitelezők védelme, a hatékony és eredményes igazságszolgáltatás megővése, közúti biztonság, a szellemi tulajdon védelme, kultúrpolitikai célok, beleértve a különböző társadalmi alkotóelemek – különösen a társadalmi, kulturális, vallási és filozófiai értékek – kifejezési szabadságának védelmét; a magas szintű oktatás biztosításának szükségessége, a sajtó sokszínűségének fenntartása és a nemzeti nyelv támogatása, a nemzeti történelmi és művészeti örökség megőrzése, valamint az állat-egészségügyi politika.

(41) A közrend fogalma a Bíróság értelmezésében a társadalom egyik alapvető érdekét érintő valódi és meglehetősen komoly fenyegetés elleni védelmet takarja, és magában foglalhat különösen az emberi méltóságra, a kiskorúak védelmére, a kiszolgáltatott felnőttekre és az állatok jóléteire vonatkozó kérdéseket. Ehhez hasonlóan a közbiztonság fogalma magában foglal közbiztonsági kérdéseket.

(42) A közigazgatási eljárásokra vonatkozó szabályok nem a közigazgatási eljárások harmonizációjára, hanem azoknak a túlzottan nehézkes engedélyezési rendszereknek, eljárásoknak és alaki követelményeknek a felszámolására szolgálnak, amelyek akadályozzák a letelepedés szabadságát és ennek nyomán új szolgáltató vállalkozások létesítését.

⁽¹⁾ HL L 124., 2003.5.20., 1. o.

⁽²⁾ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

- (43) Az egyik alapvető nehézség a szolgáltatásra való jogosultság és a szolgáltatási tevékenység gyakorlása terén – különösen a kis- és középvállalkozások számára – a közigazgatási eljárások összetettsége, hosszas időtartama és az eljárásokkal kapcsolatos jogbizonytalanság. Emiatt, az egyes korszerűsítő és bevált igazgatási gyakorlatra vonatkozó közösségi és nemzeti szintű kezdeményezések által állított példát követve meg kell határozni az ügyintézés egyszerűsítésének elveit, többek között az előzetes engedélyekre vonatkozó kötelezettség olyan esetekre történő korlátozásán keresztül, amelyekben az előzetes engedély elengedhetetlen, valamint az illetékes hatóság bizonyos időtartam elmúltát követő hallgatólagos engedély elvénél a bevezetésén keresztül. Az ilyen korszerűsítő tevékenység, miközben fenntartja az átláthatóságra és a gazdasági szereplőkre vonatkozó információ naprakész voltára vonatkozó követelményt, az olyan késedelmek, költségek és visszatartó hatások kiküszöbölését szolgálja, amelyek például a szükségtelen vagy túlzottan összetett és megterhelő, illetve az egymást átfedő eljárásokból, a dokumentumok benyújtásával kapcsolatos túlzott adminisztratív akadályokból, az illetékes hatóságok diszkrecionális jogköreinek alkalmazásából, a válaszadás meghatározatlan vagy túlzottan hosszú határidejéből, a megadott engedélyek érvényességének korlátozott időtartamából, valamint az aránytalan díjakból és büntetésekkel érnek. Az ilyen gyakorlatok különösen erős visszatartó erővel hatnak az olyan szolgáltatókra, akik vagy amelyek tevékenységüket más tagállamokra is ki kívánják terjeszteni, továbbá összehangolt korszerűsítést tesznek szükségessé a huszonöt tagállamból álló, kibővített belső piacon.
- (44) A tagállamok adott esetben a letelepedéssel kapcsolatos igazolásokkal, tanúsítványokkal vagy bármely más dokumentummal azonos célú, a Bizottság által meghatározott, közösségi szinten harmonizált formanyomtatványokat vezetnek be.
- (45) A tagállamok az eljárások és alaki követelmények egyszerűsítése igényének megvizsgálása céljából különösen azok szükségességét, számát, esetleges ismétlődését, költségeit, egyértelműségét és hozzáférhetőségét vehetik figyelembe, valamint a késedelmet és a gyakorlati nehézségeket, amelyeket az érintett szolgáltatóknak okozhatnak.
- (46) Annak érdekében, hogy a belső piacon egyszerűsödjék a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultság és annak gyakorlása, az ügyintézés egyszerűsítésére vonatkozó, valamennyi tagállam számára közös célt kell kijelölni, valamint rendelkezéseket kell megállapítani többek között a tájékoztatáshoz való jogot, az elektronikus úton végzett eljárásokat, valamint egy engedélyezési keretrendszer létrehozását illetően. Az e cél megvalósítását szolgáló egyéb nemzeti szintű intézkedések magukban foglalhatják a szolgáltatási tevékenységekre vonatkozó eljárások és alaki követelmények számának csökkentését, valamint az ilyen eljárások és alaki követelmények korlátozását azokra, amelyek valóban elengedhetetlenek valamely közérdekű cél megvalósítása szempontjából, és amelyek között nincsen átfedés akár a tartalom, akár a célt illetően.
- (47) Az ügyintézés egyszerűsítése érdekében nem írhatók elő olyan általános alaki követelmények, mint például az eredeti dokumentumok, a hitelesített másolatok vagy a hitelesített fordítás benyújtása, kivéve ha azokat objektív, a közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá, például a munkavállalók, a közegészség védelme, a környezetvédelem vagy a fogyasztóvédelem. Szükséges továbbá biztosítani azt is, hogy egy engedély főszabály szerint az egész nemzeti területre kiterjedő hatállyal biztosítsa a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot, illetve a szolgáltatási tevékenység gyakorlását, kivéve, ha minden egyes létesítmény – például minden egyes új bevásárlóközpont – külön történő engedélyezését vagy a nemzeti terület bizonyos részére korlátozott engedélyt objektív, a közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá.
- (48) Az ügyintézés további egyszerűsítése érdekében indokolt, hogy minden szolgáltató rendelkezésére álljon egy kapcsolattartó pont, amelynél minden eljárást lebonyolíthat és minden alaki követelménynek eleget tehet (a továbbiakban: egyablakos ügyintézési pontok). Az egyablakos ügyintézési pontok tagállamonkénti száma a regionális vagy helyi hatásköröktől vagy az érintett tevékenységektől függetlenül eltérő lehet. Az egyablakos ügyintézési pontok létrehozása nem akadályozza az egyes nemzeti rendszereken belül a feladatoknak az illetékes hatóságok közötti megosztását. Ha regionális vagy helyi szinten több hatóság is illetékes, ezek egyike is betöltheti az egyablakos ügyintézési pont és a koordinátor szerepét. Egyablakos ügyintézési pontokat nem csak közigazgatási hatóságok hozhatnak létre, hanem olyan kereskedelmi vagy kézműves kamarák, illetve szakmai szervezetek vagy magán szervezetek is, amelyeket valamely tagállam ezzel megbíz. Az egyablakos ügyintézési pontok jelentős szerepet töltenek be a szolgáltatóknak nyújtott segítség terén, akár mint a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultsághoz szükséges dokumentumok kibocsátásában közvetlenül illetékes hatóság, akár mint közvetítő a szolgáltató és a közvetlenül illetékes hatóságok között.
- (49) Az egyablakos ügyintézési pontok által felszámítható díjnak arányosnak kell lennie az általuk végzett eljárások és alaki követelmények költségével. Ez nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy megbízzák az egyablakos ügyintézési pontokat olyan egyéb ügyintézési díjak beszedésével is, mint a felügvelő testületek díjai.
- (50) Szükséges, hogy a szolgáltatók és a szolgáltatások igénybevevői bizonyos információkhoz könnyen hozzáférhessenek. Azt, hogy a szolgáltatók és a szolgáltatások igénybevevői milyen módon juthatnak hozzá az információkhoz, ezen irányelv keretén belül, az egyes tagállamoknak kell meghatározniuk. A tagállamoknak az a kötelezettsége, hogy a releváns információ könnyen hozzáférhető legyen a nyilvánosság számára és akadálymentesen álljon a szolgáltatók és a szolgáltatások igénybevevőinek rendelkezésére, ezen információ honlapon keresztül történő elérhetővé tétele révén biztosítható. Az elérhetővé tett információknak világosnak és egyértelműnek kell lennie.

- (51) A szolgáltatók és a szolgáltatások igénybevevői részére nyújtott információknak ki kell terjedniük különösen az eljárásokra és az alaki követelményekre, az illetékes hatóságok elérhetőségére, a nyilvántartásokhoz és adatbázisokhoz való hozzáférés feltételeire vonatkozó információk, illetve az igénybe vehető jogorvoslatra és az olyan szövetségek és szervezetek elérhetőségére vonatkozó információk, amelyektől a szolgáltatók vagy a szolgáltatások igénybevevői gyakorlati segítséget kaphatnak. A szolgáltatók és a szolgáltatást igénybe vevők támogatásával kapcsolatban az illetékes hatóságok kötelezettsége nem foglalja magában az egyedi esetekben nyújtott jogi tanácsadást. Mindazonáltal általános tájékoztatást kell adni arról, hogy a követelményeket általában hogyan értelmezik vagy alkalmazzák. Az olyan kérdéseket, mint a helytelen vagy félrevezető információ nyújtásával kapcsolatos felelősség, a tagállamoknak kell szabályozniuk.
- (52) Az eljárások és alaki követelmények teljesítéséhez szükséges elektronikus eszközök közeljövőben történő felállítása elengedhetetlen a szolgáltatási tevékenységek terén megvalósítandó ügyintézés egyszerűsítése szempontjából, és az a szolgáltatók, a szolgáltatás igénybevevői és az illetékes hatóságok érdekét szolgálja. Az eredményekre vonatkozó kötelezettség teljesítése érdekében szükség lehet a nemzeti jogszabályok és egyéb, a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok módosítására. A kötelezettség nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy az elektronikus út mellett az ilyen eljárások és alaki követelmények teljesítésének más módjait is biztosítsák. Az eljárások és alaki követelmények távolról történő teljesítésének lehetővé tétele különösen azt jelenti, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell határon túlról történő teljesíthetőségüket. Az eredményekre vonatkozó kötelezettség nem terjed ki azon eljárásokra vagy alaki követelményekre, amelyeket természetüknél fogva lehetetlen távolról teljesíteni. Ez nem érinti továbbá a tagállamok nyelvhasználatra vonatkozó jogszabályait.
- (53) Bizonyos szolgáltatási tevékenységekre az érvényes engedély megadásához szükséges lehet az illetékes hatóság által a kérelmező szóbeli meghallgatása annak érdekében, hogy felmérjék a kérelmezőnek a szóban forgó szolgáltatás nyújtására való személyes képességét és alkalmasságát. Ilyen esetekben lehet, hogy az alakiságok elektronikus eszközökkel való elvégzése nem megfelelő.
- (54) A valamely szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultság megszerzésének lehetősége csak akkor tehető az illetékes hatóságok engedélyétől függővé, amennyiben ez a döntés megfelel a megkülönböztetésmentesség, a szükségesség és az arányosság követelményének. Ez különösen azt jelenti, hogy engedélyezési rendszerek alkalmazása csak akkor megengedhető, ha – kellő figyelemmel az előzetes ellenőrzés hiányában esetlegesen felmerülő kockázatokra és veszélyekre – az utólagos ellenőrzés nem lenne hatékony, mivel az adott szolgáltatások hiányosságainak utólagos megállapítása lehetetlen. Mindazonáltal az ezen irányelv által e tekintetben tartalmazott rendelkezések nem szolgálhatnak alapul az olyan közösségi eszközökben tiltott engedélyezési rendszerek indokolására, mint például az elektronikus aláírásra vonatkozó közösségi keretfeltételekről szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ vagy a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus kereskedelemről szóló irányelv)⁽²⁾. A kölcsönös értékelési folyamat eredményei lehetővé teszik majd annak a közösségi szintű megállapítását, hogy mely típusú tevékenységek esetében kell megszüntetni az engedélyezési rendszereket.
- (55) Ez az irányelv nem érinti azt a lehetőséget, hogy a már kiadott engedélyeket a tagállamok visszavonják, ha az engedély megadásának feltételei már nem állnak fenn.
- (56) A Bíróság joggyakorlatának megfelelően a közegészségügy, a fogyasztóvédelem, az állategészségügy és a városi környezet védelme a közérdeken alapuló kényszerítő indoknak minősül. Ilyen kényszerítő indokok az engedélyezési rendszerek és más korlátozások alkalmazását indokolhatják. Az adott engedélyezési rendszer vagy korlátozás azonban nem lehet diszkriminatív az állampolgárság tekintetében. Ezenkívül mindenkor tiszteletben kell tartani a szükségesség és az arányosság elvét.
- (57) Ezen irányelv engedélyezési rendszerekkel kapcsolatos rendelkezéseinek azokra az esetekre kell vonatkozniuk, amelyekben valamely szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultsághoz vagy szolgáltatási tevékenység gyakorlásához a gazdasági szereplőknek az illetékes hatóság határozatával kell rendelkezniük. Ez nem érinti sem az illetékes hatóságoknak valamely köz- vagy magánjogi jogalany egy bizonyos szolgáltatás nyújtása céljából való felállítására vonatkozó döntéseit, sem pedig az illetékes hatóságok által egy bizonyos, a közbeszerzési szabályok hatálya alá tartozó szolgáltatás nyújtására irányuló szerződések megkötését, mivel ez az irányelv nem foglalkozik közbeszerzési szabályokkal.
- (58) A szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságnak és gyakorlásának megkönnyítése érdekében fontos az engedélyezési rendszerek értékelése és a róluk készített jelentés és indokolás. E jelentési kötelezettség kizárólag az engedélyezési rendszerek meglétére vonatkozik, és nem az engedély megadásának kritériumaira és feltételeire.

⁽¹⁾ HL L 13., 2000.1.19., 12. o.

⁽²⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

- (59) Az engedély főszabály szerint biztosítja a szolgáltató számára a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy annak gyakorlását a teljes nemzeti területre kiterjedően, kivéve, ha a területi korlátozást a közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá. Például a környezetvédelem indokoltá teheti azt a követelményt, amely külön engedély beszerzését írja elő a nemzeti területen lévő minden egyes létesítményre. Ez a rendelkezés nem érinti az engedélyek megadására vonatkozó regionális vagy helyi hatásköröket a tagállamokon belül.
- (60) Ez az irányelv – különösen az engedélyezési rendszerekre és az engedélyek területi hatályára vonatkozó rendelkezések tekintetében – nem befolyásolja a tagállamokon belüli regionális és helyi hatáskörmegosztást, ideértve a regionális és helyi önkormányzatokat és a hivatalos nyelvek használatát is.
- (61) Ezen irányelvnek az engedély megadásához előírt feltételek megkettőzésének tilalmára vonatkozó rendelkezése nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy alkalmazzák az engedélyezési rendszerben meghatározott saját feltételeiket. Csupán azt írja elő, hogy az illetékes hatóságok annak vizsgálatakor, hogy a kérelmező teljesíti-e ezeket a feltételeket, vegyék figyelembe azokat az egyenértékű feltételeket, amelyeket a kérelmező már teljesített egy másik tagállamban. E rendelkezés nem követeli meg azon feltételek alkalmazását az engedély megadásához, amelyeket egy másik tagállam engedélyezési rendszere ír elő.
- (62) Ha a kiadható engedélyek száma valamely tevékenység esetében a rendelkezésre álló természeti erőforrások vagy technikai kapacitás szűkössége miatt korlátozott, a több lehetséges engedélykérő közül választást lehetővé tevő eljárásokat kell elfogadni, a felhasználók rendelkezésére álló szolgáltatások minőségének és feltételeinek nyílt versenyen keresztül történő fejlesztése érdekében. Az ilyen eljárásoknak biztosítaniuk kell az átláthatóságot és a pártatlanságot, továbbá az így megadott engedélyek időtartama nem lehet túlzottan hosszú, azok nem újulhatnak meg automatikusan, és nem biztosíthatnak semmilyen előnyt a szolgáltatóknak, akinek az engedélye éppen lejárt. Különösen fontos, hogy a megadott engedély időtartamát úgy kell megállapítani, hogy az ne tiltsa vagy korlátozza a szabad versenyt azon túlmenően, ami ahhoz szükséges, hogy a szolgáltató számára megtérüljenek a beruházás költségei, és a beruházott tőke méltányos megtérülést eredményezzen. E rendelkezés nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy az engedélyek számát a rendelkezésre álló természeti erőforrások vagy a technikai kapacitás szűkösségétől eltérő okból korlátozzák. Ezekre az engedélyekre minden esetben ezen irányelv engedélyezési rendszerekre vonatkozó egyéb rendelkezései vonatkoznak.
- (63) Ez az irányelv előírja, hogy eltérő rendelkezés hiányában a meghatározott időtartamon belüli válaszadás elmulasztása esetén az engedélyt megadottnak kell tekinteni. Egyes tevékenységekre vonatkozóan azonban eltérő rendelkezéseket lehet megállapítani, amennyiben az a közérdeken alapuló kényszerítő indok által objektív módon alátámasztott, beleértve harmadik felek jogos érdekét is. Ilyen eltérő rendelkezések magukban foglalhatnak olyan tagállami szabályokat, amelyek szerint az illetékes hatóság válaszában hiányában a kérelmet elutasítottként tekintik, az elutasítás pedig a bíróság előtt megtámadható.
- (64) A szolgáltatások valódi belső piacának létrehozása érdekében meg kell szüntetni a letelepedési szabadságot és a szolgáltatások szabad mozgását akadályozó minden olyan korlátozást, amely továbbra is jelen van egyes tagállamok jogszabályaiban, és amely összeegyeztethetetlen a Szerződés 43. és 49. cikkével. A tiltandó korlátozások különösen a szolgáltatások belső piacára vannak hatással, és azokat a lehető legrövidebb időn belül módszeresen fel kell számolni.
- (65) A letelepedés szabadsága különösen az egyenlő bánásmód elvén alapul, amely maga után vonja nemcsak az állampolgárságon alapuló bármely hátrányos megkülönböztetés tilalmát, hanem a más indokokra alapozott, de azonos eredmény elérésére alkalmas közvetett megkülönböztetés tilalmát is. Ennek megfelelően valamely szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultság vagy valamely szolgáltatási tevékenység akár elsődleges, akár másodlagos tevékenységként történő gyakorlása nem köthető olyan feltételekhez, mint a letelepedés helye, az állandó lakóhely vagy tartózkodási hely, vagy a szolgáltatásnyújtás elsődleges helye. Ezek a feltételek ugyanakkor nem terjedhetnek ki olyan követelményekre, amelyeknek megfelelően a szolgáltatóknak, a szolgáltató alkalmazottai egyikének vagy a szolgáltató képviselőjének a tevékenység gyakorlása közben jelen kell lennie, amennyiben azt közérdekhez kapcsolódó nyomós indok nem támasztja alá. Továbbá a tagállam nem korlátozhatja egy olyan társaság jogképességét vagy perindítási képességét, amelyet egy olyan másik tagállam jogszabályai szerint jegyeztek be, amelyben az adott társaság elsődleges telephelye található. Ezen túlmenően a tagállamok nem biztosíthatnak előnyöket bizonyos nemzeti vagy helyi társadalmi-gazdasági kapcsolattal rendelkező szolgáltatók számára; nem korlátozhatják továbbá a letelepedés helye szerint a szolgáltatóknak valamely jog vagy termék megszerzésére, annak hasznosítására vagy az azzal való rendelkezésre vonatkozó szabadságát, vagy a különböző típusú hitelekhez vagy üzlethelyiségekhez való hozzáférést, amennyiben ezek a választási lehetőségek a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultság vagy a szolgáltatási tevékenység hatékony gyakorlása szempontjából hasznosak.
- (66) A szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy a tevékenység gyakorlását egy tagállam területén nem lehet gazdasági vizsgálatról függővé tenni. A gazdasági vizsgálatnak az engedélymegadás előfeltételként való alkalmazására vonatkozó tilalom a szó szoros értelmében vett gazdasági vizsgálatokra terjed ki, de nem érinti azokat a követelményeket, amelyeket objektív, a közérdeken alapuló kényszerítő indok támaszt alá, például a városi környezet védelme, szociálpolitikai és közegészségügyi célok. Ez a tilalom nem érinti a versenyjog alkalmazásáért felelős hatóságok hatáskörgyakorlását.

- (67) A pénzügyi garanciák vagy biztosítás tekintetében a követelményekre vonatkozó tilalom csak azokra a kötelezettségekre terjed ki, amely szerint a kért pénzügyi garanciákat vagy biztosítást az érintett tagállamban székhellyel rendelkező pénzügyi intézménytől kell beszerezni.
- (68) Az előzetes bejegyzés tekintetében a követelményekre vonatkozó tilalom csak azokra a kötelezettségekre terjed ki, amely szerint a szolgáltatónak a letelepedést megelőzően meghatározott időtartamra előzetes bejegyzésre kell kerülnie az érintett tagállam nyilvántartásába.
- (69) A nemzeti szabályok és rendelkezések a belső piac követelményeivel összhangban lévő módon való korszerűsítésének összehangolása érdekében szükséges egyes olyan, megkülönböztetést nem alkalmazó nemzeti követelmények értékelése, amelyek természetüknél fogva képesek súlyosan korlátozni, vagy akár megakadályozni a valamely tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy annak gyakorlását a letelepedés szabadságának égisze alatt. Ez az értékelési folyamat annak megállapítására korlátozódik, hogy e követelmények megfelelnek-e a Bíróság által a letelepedés szabadságával kapcsolatban már megállapított kritériumoknak. Nem érinti a közösségi versenyjog alkalmazását. Amennyiben ezek a követelmények hátrányosan megkülönböztető jellegűek, vagy azokat nem támasztja alá objektív módon a közérdeken alapuló kényszerítő indok, vagy amennyiben e követelmények aránytalanok, úgy ezeket el kell törölni vagy módosítani kell. Az értékelés eredménye a tevékenységek természetétől és az érintett közérdektől függően eltér majd. Az ilyen követelmények különösen akkor támaszthatók teljes körűen alá, ha azok szociálpolitikai célokat kívánnak megvalósítani.
- (70) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában, és a Szerződés 16. cikkének sérelme nélkül a szolgáltatások csak abban az esetben tekinthetők általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak, ha azokat az érintett tagállam által a szolgáltatóra bízott valamely közérdekű feladat megvalósításának keretében nyújtják. Ez a megbízás egy vagy több, az érintett tagállamok által meghatározott formájú jogi eszköz révén jön létre, amelyben meghatározzák a feladat pontos természetét.
- (71) Az ezen irányelvben megállapított kölcsönös értékelési folyamat nem érinti a tagállamok arra vonatkozó szabadságát, hogy jogszabályaikban biztosítsák a közérdek – különösen a szociálpolitikai célok tekintetében történő – magas szintű védelmét. Ezen túlmenően a kölcsönös értékelési folyamatnak teljes egészében figyelembe kell vennie az általános gazdasági érdekű szolgáltatások jellegzetességeit, valamint az azokhoz rendelt különleges feladatokat. Ezek indokolhatják a letelepedés szabadságát érintő egyes korlátozásokat, különösen amennyiben ezek a közegészségügyi és a szociálpolitikai célok védelmét szolgálják, és megfelelnek a 15. cikk (3) bekezdésének a), b) és c) pontjában előírt feltételeknek. A szociális területen egyes szolgáltatások gyakorlásához meghatározott jogi formát előíró kötelezettség vonatkozásában például a Bíróság megállapította, hogy indokolt lehet olyan követelmény támasztása a szolgáltatóval szemben, hogy tevékenységét nem nyereségre irányuló formában végezze.
- (72) Az általános gazdasági érdekű szolgáltatásoknak a társadalmi és területi kohézióhoz kapcsolódó fontos feladatokat kell ellátniuk. E feladatok ellátását az ezen irányelvben meghatározott értékelési folyamat nem akadályozhatja. Az előbbi feladatok ellátásához szükséges követelményeket nem érintheti ez a folyamat, ugyanakkor a letelepedés szabadságának indokolatlan akadályozásával foglalkozni kell.
- (73) A megvizsgálandó követelmények közé tartoznak azok a nemzeti szabályok, amelyek egyes szolgáltatások nyújtására való jogosultságot meghatározott szolgáltatók számára tartanak fenn, a szakmai képesítéstől eltérő alapon. E követelmények közé tartozik a szolgáltató kötelezettsége egy meghatározott jogi formában, különösen jogi személy formájában, egyszemélyes társaságként, nonprofit szervezetként vagy kizárólag természetes személyek tulajdonában álló társaságként való működésre, valamint a társaság tulajdonlására vonatkozó követelmények, különösen minimumtőke birtoklására vonatkozó kötelezettség bizonyos szolgáltatási tevékenységekkel kapcsolatban, vagy a tőke tulajdonlásához vagy bizonyos társaságok irányításához előírt szakképesítés meglétére vonatkozó kötelezettség. A legalacsonyabb és/vagy legmagasabb díjtételeknek a letelepedés szabadságával való összeegyeztethetőségének értékelése csak az illetékes hatóságok által egyes meghatározott szolgáltatások tekintetében előírt díjtételekre vonatkozik, de nem vonatkozik az általános ármeghatározás – például lakóház bérbeadásának esetén alkalmazott – szabályaira.
- (74) A kölcsönös értékelési folyamat azt jelenti, hogy az átültetésre rendelkezésre álló időszak alatt a tagállamoknak először jogszabályaik átvilágítását kell elvégezniük annak megállapítására, hogy a fent említett követelmények jogrendszerükben léteznek-e. Legkésőbb az átültetésre nyitva álló időszak végén a tagállamoknak jelentést kell készíteniük az átvilágítás eredményeiről. Minden egyes jelentést meg kell küldeni valamennyi többi tagállam és az érdekelt felek részére. A tagállamoknak ezt követően hat hónap áll rendelkezésére ahhoz, hogy észrevételeket nyújtsanak be ezekkel a jelentésekkel kapcsolatban. Legkésőbb az ezen irányelv átültetésének időpontját követő egy év elteltével a Bizottság összefoglaló jelentést készít, adott esetben további kezdeményezésekre vonatkozó javaslatokkal kiegészítve azt. Szükség esetén a Bizottság a tagállamokkal együttműködésben segítséget nyújt a tagállamnak a közös módszertan kidolgozásában.
- (75) Az a tény, hogy az irányelv számos, a tagállamok által az átültetési időszak során eltörölendő vagy értékelendő követelményt határoz meg, nem érinti a tagállamok ellen a Szerződés 43. vagy 49. cikke szerinti kötelezettségük elmulasztása okán indított jogsértési eljárásokat.

- (76) Ez az irányelv nem érinti a Szerződésnek az áruk szabad mozgására vonatkozó 28–30. cikkének az alkalmazását. A szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezés alapján tiltott korlátozások a szolgáltatások nyújtására való jogosultság és a szolgáltatási tevékenység gyakorlása tekintetében alkalmazandó követelményekre terjednek ki, és nem a magukra az árukra alkalmazandókra.
- (77) Ha egy gazdasági szereplő abból a célból utazik egy másik tagállamba, hogy ott szolgáltatási tevékenységet folytasson, különbséget kell tenni a letelepedés szabadsága által szabályozott helyzetek és azon helyzetek között, amelyeket az adott tevékenység ideiglenes jellege miatt a szolgáltatások szabad mozgásának elve szabályoz. A letelepedés szabadsága és a szolgáltatások szabad mozgása elve közötti különbség tekintetében – a Bíróság joggyakorlata értelmében – kulcsfontosságú az a kérdés, hogy a gazdasági szereplő letelepedett-e abban a tagállamban, amelyben az adott szolgáltatást nyújtja. Ha a gazdasági szereplő letelepedett abban a tagállamban, amelyben a szolgáltatást nyújtja, a letelepedés szabadságának alkalmazási körébe esik. Ezzel szemben, ha a gazdasági szereplő nem telepedett le a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban, akkor a szolgáltatások szabad mozgása vonatkozik tevékenységére. A Bíróság joggyakorlata szerint az adott tevékenységek ideiglenes jellegének meghatározásakor nem kizárólag a szolgáltatásnyújtás időtartamát kell figyelembe venni, hanem annak rendszerességét, időszakos vagy folyamatos jellegét is. A tevékenység ideiglenes jellege semmiképpen nem jelenti azt, hogy a szolgáltató abban a tagállamban, ahol a szolgáltatást nyújtja, ne alakíthatna ki bizonyos infrastruktúrát – például irodát vagy helyiséget –, amennyiben ez az adott szolgáltatás nyújtásához szükséges.
- (78) A szolgáltatások szabad mozgása hatékony végrehajtásának biztosítása, valamint annak érdekében, hogy a szolgáltatás igénybevevői és a szolgáltatók – határoktól függetlenül – az egész Közösségre kiterjedően élvezhessék a szolgáltatás előnyeit, illetve nyújthassanak szolgáltatásokat, tisztázni kell, hogy milyen mértékben érvényesíthetők a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam követelményei. Elengedhetetlen rendelkezni arról, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezés nem akadályozza a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamot abban, hogy a 16. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjával összhangban a közrend vagy a közbiztonság érdekében, vagy a közegészség vagy a környezet védelmében sajátos követelményeket érvényesítsen.
- (79) A Bíróság következetes joggyakorlata szerint a tagállam megőrző jogát, hogy intézkedéseket tegyen annak megakadályozására, hogy a szolgáltatók visszaéljenek a belső piaci elvekkel. A szolgáltató visszaélését eseti alapon kell megállapítani.
- (80) Biztosítani kell, hogy amikor a szolgáltatók szolgáltatásnyújtás céljából más tagállamba utaznak, a szolgáltatásuk nyújtásához alapvetően szükséges felszerelést magukkal vihessék. Különösen fontos az olyan esetek elkerülése, amikor a szolgáltatásnyújtás a felszerelés hiányában nem lehetséges, vagy a szolgáltatónál többletköltség merül fel például amiatt, hogy az általa rendszerint használt felszereléstől eltérő felszerelést bérel vagy vásárol, vagy amiatt, hogy szolgáltatása nyújtásának szokásos módját jelentősen meg kell változtatnia.
- (81) A felszerelés fogalma nem vonatkozik az olyan fizikai tárgyakra, amelyeket a szolgáltató nyújt az ügyfél számára, vagy a szolgáltatási tevékenység eredményeként egy fizikai tárgy részévé válnak, mint például az építőanyagok vagy az alkatrészek, vagy a szolgáltatásnyújtás során felhasználják őket vagy a helyszínen maradnak, mint például a belső égésű motor üzemanyaga, robbanóanyagok, tűzijáték, növényvédő szerek, mérgek vagy gyógyszerek.
- (82) Ezen irányelv rendelkezései nem zárják ki a foglalkoztatási feltételekről szóló szabályok tagállamok általi alkalmazását. A törvény, rendelet vagy közigazgatási rendelkezés által megállapított szabályoknak a Szerződésnek megfelelően a munkavállalók védelméhez kapcsolódó okok alapján indokoltak, és – a Bíróság értelmezésében – megkülönböztetésmentesnek, szükségesnek és arányosnak kell lenniük, valamint összhangban kell lenniük egyéb vonatkozó közösségi jogszabályokkal.
- (83) Szükséges biztosítani azt, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéstől csak azokon a területeken lehessen eltérni, amelyekre kifejezett eltérések vonatkoznak. Ezen eltérésekre a belső piac integrációs szintjének, valamint a szolgáltatásokkal kapcsolatos olyan közösségi eszközöknek a figyelembevétele érdekében van szükség, amelyek értelmében a szolgáltatóra nem a letelepedés helye szerinti tagállam jogszabályai vonatkoznak. Ezen túlmenően – kivételként – elfogadhatók intézkedések adott szolgáltató ellen bizonyos egyedi esetekben, bizonyos szigorú eljárási és érdemi feltételek mellett. Továbbá, a szolgáltatásnyújtás szabadságának bármilyen korlátozása kivételként csak akkor megengedett, ha ez összeegyeztethető azokkal az alapvető jogokkal, amelyek a közösségi jogrendben elismert jogi alapelvek szerves részét képezik.
- (84) A szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéstől való eltérés, amely a postai szolgáltatásokhoz kapcsolódik, az egyetemes szolgáltatók számára fenntartott tevékenységekre és más postai szolgáltatásokra egyaránt vonatkozik.

- (85) A szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéstől való eltérés, amely az adósságok peres eljárás útján történő behajtásához kapcsolódik, valamint az ezzel kapcsolatos lehetséges jövőbeni harmonizációs eszköz említése kizárólag az olyan tevékenységekre való jogosultságra és azok gyakorlására vonatkozik, amelyek az adósságbehajtással kapcsolatos bírósági eljárások indítását foglalják magukban.
- (86) Ez az irányelv nem alkalmazandó azokra a foglalkoztatási feltételekre, amelyek a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében egy másik tagállam területén történő szolgáltatásnyújtás céljából kiküldött munkavállalókra vonatkoznak. Ilyen esetekben a 96/71/EK irányelv előírja, hogy a szolgáltatóknak a felsorolt területeken azoknak a foglalkoztatási feltételeknek kell megfelelniük, amelyek a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban alkalmazandók. Ezek a következők: maximális munkaidő és minimális pihenőidő, minimális éves fizetett szabadság, minimális bérszint a túlóradíjakat is beleértve, a munkavállalók rendelkezésre bocsátásának feltételei – különösen a munkaerő-kölcsönzéssel foglalkozó vállalkozások esetében –, munkahelyi egészség, biztonság és higiénia, védintézkedések a várandós vagy gyermekágyas nők, gyermekek és fiatalok munkaviszonyára vonatkozó szabályokat illetően, valamint a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód és más megkülönböztetést tiltó rendelkezések. Mindez nemcsak a törvény által meghatározott foglalkoztatási feltételekre vonatkozik, hanem azokra is, amelyeket kollektív megállapodásban vagy olyan választott bírósági határozatban állapítanak meg, amelyeket egyetemesen alkalmazandónak nyilvánítottak, vagy amelyek a 96/71/EK irányelv értelmében ténylegesen egyetemesen alkalmazandók. Ez az irányelv továbbá nem akadályozhatja a tagállamokat abban, hogy közrendi okokból a 96/71/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésében felsoroltaktól eltérő ügyekben is alkalmazzanak foglalkoztatási feltételeket.
- (87) Ez az irányelv nem érintheti továbbá a foglalkoztatási feltételeket azokban az esetekben, amikor a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás céljából alkalmazott munkavállalót a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban alkalmazzzák. Továbbá, ez az irányelv nem érinti a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamnak azt a jogát, hogy meghatározza a munkaviszony fennállását, valamint az önálló vállalkozók és az alkalmazottak közötti különbséget, ideértve a „kényszervállalkozók” meghatározásának jogát is. Ebben a tekintetben a Szerződés 39. cikke értelmében a munkaviszony alapvető jellemzője az, hogy egy személy bizonyos időn keresztül szolgáltatást nyújt egy másik személy számára annak irányítása alatt, amiért cserébe javadalmazásban részesül. A Szerződés 43. és 49. cikkének alkalmazásában önálló vállalkozói minőségben folytatott tevékenységnek kell tekinteni minden olyan tevékenységet, amelyet valaki alárendeltségi viszonyon kívül végez.
- (88) A szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezés nem alkalmazandó azokban az esetekben, amikor a közösségi jog előírásaival összhangban valamely tagállam valamely tevékenységet egy adott szakma számára tart fenn; ide tartozik például a jogi tanácsadást az ügyvédek számára fenntartó követelmény.
- (89) Az olyan ügyek eltérése a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéstől, amelyek a használat országától eltérő országban bérebevett járművek nyilvántartásba vételéhez kapcsolódnak, az Európai Bíróság joggyakorlatából következik, amely elismerte, hogy egy tagállam arányos feltételek alapján előírhat ilyen kötelezettséget a területén használt járművek esetében. Az ilyen kizárás az alkalmi vagy ideiglenes bérletre nem vonatkozik.
- (90) A szolgáltatók és az ügyfelek, illetve a munkaadók és a munkavállalók szerződéses kapcsolatai nem képezik ennek az irányelvnek a tárgyát. A szolgáltató szerződéses és szerződésen kívüli kötelmi viszonyaira alkalmazandó jogot a nemzetközi magánjog szabályai határozzák meg.
- (91) A tagállamok számára – kivételes jelleggel és eseti alapon – meg kell adni a lehetőséget más tagállamban letelepedett szolgáltatók esetében a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéstől eltérő intézkedések meghozatalára, például a szolgáltatás biztonsága okán. Ilyen intézkedések meghozatala ugyanakkor csak a közösségi szintű harmonizáció hiányában lehetséges.
- (92) A szolgáltatások szabad mozgásának ezen irányelvvel ellentétes korlátozása nemcsak a szolgáltatókkal szemben alkalmazott intézkedésekből, hanem a szolgáltatás igénybevevői, különösen a fogyasztók előtt a szolgáltatás igénybevételenek útjában álló számos akadályból is fakadhat. Ezen irányelv példaként említ bizonyos korlátozóeseteket, amelyeket egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató által nyújtott szolgáltatást igénybe venni szándékozókra alkalmaznak. Ide tartoznak azok az esetek is, amikor egy szolgáltatás igénybevevőit saját illetékes hatóságaitól engedély beszerzésére vagy saját illetékes hatóságainak szóló nyilatkozat tételére kötelezik akkor, amikor egy másik tagállamban letelepedett szolgáltatótól kívánnak szolgáltatást igénybe venni. Ez nem vonatkozik az ugyanabban a tagállamban letelepedett szolgáltató által nyújtott szolgáltatás igénybevételeire is érvényes általános engedélyezési rendszerekre.

(1) HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

- (93) Az egy adott szolgáltatás igénybevételéhez nyújtott pénzügyi támogatás fogalma nem alkalmazandó a tagállamok által különösen a szociális területen vagy a kulturális ágazatban nyújtott támogatások rendszerére, amelyeket a Közösség versenyjogi előírásai szabályoznak, vagy egy adott szolgáltatás igénybevételével nem összefüggő általános pénzügyi támogatásra, például a diákoknak odaítélt ösztöndíjakra vagy hitelekre.
- (94) A Szerződésnek a szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó szabályaival összhangban tilos a szolgáltatás igénybevevőjének állampolgársága vagy nemzeti vagy helyi lakóhelye szerinti megkülönböztetés. Ilyen megkülönböztetés lehet a csak más tagállam állampolgáira vonatkozó kötelezettség, amely egy szolgáltatásból vagy a kedvezőbb feltételekből vagy árakból való részesedés érdekében eredeti okiratok, hitelesített másolatok, állampolgársági igazolás vagy különböző okiratok hivatalos fordításának bemutatását írja elő. Mindazonáltal a megkülönböztető előírások tilalma nem zárja ki előnyök fenntartását a szolgáltatás bizonyos igénybevevői számára, különösen a díj-szabások vonatkozásában, amennyiben e fenntartás jogos és objektív követelményeken alapul.
- (95) A megkülönböztetésmentesség elve a belső piacon azt jelenti, hogy a szolgáltatás igénybevevője és különösen a fogyasztó hozzáféréseit a nyilvánosság számára kínált szolgáltatáshoz nem lehet megtagadni vagy korlátozni a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tett általános feltételekben szereplő olyan követelmény alkalmazásával, amely az igénybevevő állampolgárságához vagy lakóhelyéhez kapcsolódik. Ebből nem következik, hogy jogellenes megkülönböztetés az, ha az általános feltételek között szerepelnek valamely szolgáltatás nyújtására alkalmazandó, különböző díjszabásra és feltételekre vonatkozó rendelkezések, amennyiben ezeket a díjszabásokat, árakat és feltételeket olyan, országonként esetleg változó objektív okok indokolják, mint az adott távolság miatt ténylegesen felmerülő többletköltségek vagy a szolgáltatásnyújtás technikai jellemzői vagy az eltérő piaci feltételek, mint a szezonális jelleg miatt magasabb vagy alacsonyabb kereslet, a tagállamonként eltérő szabadságozási időszakok, a konkurencia eltérő árképzése, vagy a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő szabályokhoz kapcsolódó szélsőséges kockázatok. Ebből az sem következik, hogy egy adott területen egy szolgáltatás fogyasztó számára való nyújtásának a szükséges szellemi tulajdonjogok hiányában történő megtagadása jogellenes megkülönböztetés jelentene.
- (96) Helyénvaló rendelkezni arról, hogy a szolgáltató bocsássa rendelkezésre elektronikus levelezési címét, ideértve honlapjának címét is, a szolgáltatás igénybevevőinek a részéről biztosítandó információkhoz való egyszerű hozzáférést lehetővé tevő megoldások egyik lehetséges módjaként. Ezenfelül a szolgáltató kötelezettsége, hogy bizonyos információkat az általa nyújtott szolgáltatást részletesen bemutató tájékoztatókban elérhetővé tegyen, nem terjedhet ki az olyan általános jellegű kereskedelmi tájékoztatásra, mint például a reklámozás, hanem sokkal inkább a kínált szolgáltatás részletes ismertetését tartalmazó dokumentumokat foglalja magában, ideértve a honlapon megtalálható anyagokat is.
- (97) Ebben az irányelvben szükséges bizonyos magas színvonalú szolgáltatásokra vonatkozó olyan szabályokat meghatározni, amelyek különösen tájékoztatási és átláthatósági követelményeket biztosítanak. Ezeket a szabályokat mind a tagállamok közötti, határokon átnyúló szolgáltatások esetében, mind egy tagállamban letelepedett szolgáltató által az adott tagállamban nyújtott szolgáltatások esetében alkalmazni kell, anélkül hogy ezzel szükségtelen terhet rónának a kis- és középvállalkozásokra. Ezek a szabályok semmi esetre sem akadályozhatják meg, hogy a tagállamok ezen irányelvvel és egyéb közösségi jogszabályokkal összhangban kiegészítő vagy eltérő követelményeket alkalmazzanak.
- (98) Az olyan szolgáltatást nyújtó gazdasági szereplőknek, amely közvetlen és kiemelt kockázatot jelent a szolgáltatás igénybevevőjének vagy valamely harmadik személynek az egészségére, biztonságára vagy anyagi helyzetére nézve, elvben szakmai felelősségbiztosítást kell kötniük, vagy azzal egyenértékű vagy összehasonlítható bármely más garanciát kell biztosítaniuk, amely különösen azt jelenti, hogy a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban vagy tagállamokban nyújtott szolgáltatás tekintetében rendszerint megfelelő biztosítással kell rendelkezniük.
- (99) A biztosításnak vagy garanciának a kockázat jellegével és mértékével arányosnak kell lennie. Ezért a szolgáltatónak csak akkor kell határokon átnyúló hatályú biztosítással rendelkeznie, ha ténylegesen szolgáltatást nyújt egy másik tagállamban. A tagállamoknak nem szükséges a biztosítás hatályát illető részletesebb szabályokat, sem például a biztosítás minimális összegét, vagy a biztosítás hatálya alóli kizárásokat érintő korlátozásokat megállapítaniuk. A szolgáltatók és a biztosítótársaságok számára fenn kell tartani a szükséges rugalmasságot annak érdekében, hogy a biztosítási kötvényeket célzottan és pontosan az adott kockázat jellegére és mértékére szabottan dolgozzák ki. Ezen túlmenően a megfelelő biztosításra vonatkozó kötelezettséget nem szükséges jogszabályban megállapítani. Elegendő, ha a biztosítási kötelezettség a szakmai testületek által meghatározott szakmai etikai szabályok részét képezi. Végül pedig a biztosítótársaságok nem kötelezhetők számára a biztosítás nyújtására.
- (100) A szabályozott szakmák általi kereskedelmi tájékoztatásra vonatkozó teljes körű tilalmakat meg kell szüntetni, mégpedig nem a kereskedelmi tájékoztatás tartalmára vonatkozó tiltások, hanem az általános érvényű és egy adott foglalkozás tekintetében alkalmazandó, a kereskedelmi tájékoztatás egy vagy több formájára vonatkozó tilalmak – mint például mindenfajta reklám tilalma egy vagy több adott médiumban – eltörlése által. A kereskedelmi tájékoztatás tartalmát és módszereit illetően a szakmák képviselőit arra kell ösztönözni, hogy a közösségi joggal összhangban közösségi szintű magatartási kódexeket állítsanak össze.

- (101) A szolgáltatást igénybe vevők, különösen a fogyasztók érdekében szükség van annak biztosítására, hogy a szolgáltatóknak lehetőségük legyen több ágazatot átfogó szolgáltatásokat nyújtani, valamint arra, hogy az ebben a tekintetben fennálló korlátozások a szabályozott szakmák pártatlanságának, függetlenségének és tisztességének biztosításához szükséges mértékre szorítkozzanak. Ez nem érinti az egyes tevékenységek végzésére vonatkozó, a függetlenség biztosítása érdekében alkalmazott korlátozókat és tilalmakat olyan esetekben, amikor egy tagállam egy szolgáltatót konkrét feladat elvégzésével bíz meg, különösen a városfejlesztés területén, és nem érinti a versenyszabályok alkalmazását sem.
- (102) Az átláthatóság növelése, valamint a szolgáltatás igénybevevőinek kínált és nyújtott szolgáltatások minőségére vonatkozó, összehasonlítható ismérvek alapján történő értékelések előmozdítása érdekében fontos, hogy az adott szolgáltatásokhoz kapcsolódó, minőséget igazoló címkék és egyéb megkülönböztető jegyek jelentésére vonatkozó információ egyszerűen hozzáférhető legyen. Az átláthatóság követelménye különösen fontos az olyan területeken, mint az idegenforgalom, és kiemelten a szállodaiiparban, ahol a minősítési rendszer használata széleskörűen elterjedt. Ezenfelül helyénvaló megvizsgálni, hogy az európai szabványosítás milyen mértékben könnyíthetné meg a szolgáltatások összeegyeztethetőségét, és javíthatná a minőségét. Az európai szabványokat az európai szabványügyi szervek állapítják meg: az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN), az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság (CENELEC), valamint az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet (ETSI). Adott esetben a Bizottság a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban megbízást adhat egyedi európai szabványok megállapítására.
- (103) A bírósági határozatok betartásával kapcsolatos esetleges problémák megoldása érdekében helyénvaló úgy rendelkezni, hogy a tagállamok elismerjék az olyan intézetek vagy szervezetek által nyújtott egyenértékű biztosítékokat, mint másik tagállamban letelepedett bankok, biztosítók vagy más pénzügyi szolgáltatók.
- (104) A tagállamok fogyasztóvédelmi hatóságai közötti hálózat kiépítése, amely a 2006/2004/EK rendelet tárgyát képezi, kiegészíti az ezen irányelvben előírt együttműködést. A fogyasztóvédelmi jogszabályok határokon átnyúló ügyekben történő alkalmazása – különös tekintettel az új marketing és értékesítési gyakorlatokra –, valamint egyes, az e területen folytatott együttműködést gátló akadályok megszüntetésének szükségessége magasabb fokú együttműködést kíván meg a tagállamok részéről. E területen különösen szükséges annak biztosítása, hogy a tagállamok megköveteljék a saját területükön működő olyan szolgáltatók jogsértő gyakorlatainak beszüntetését, amelyek más tagállam fogyasztóit célozzák meg.
- (105) A szolgáltatások belső piacának megfelelő működéséhez elengedhetetlen az igazgatási együttműködés. A tagállamok közötti együttműködés hiánya a szolgáltatókra alkalmazandó szabályok elburjánzását vagy a határokon átnyúló tevékenységek ellenőrzésének párhuzamosságát eredményezi, és azt a szélhámos kereskedők a felügyelet kijátszására, vagy a szolgáltatásokra vonatkozó nemzeti szabályok megkerülésére használhatják. Elengedhetetlen ezért egyértelmű, jogilag kötelező érvénnyel rendelkezni a tagállamok hatékony együttműködési kötelezettségéről.
- (106) Az igazgatási együttműködésről szóló fejezet alkalmazásában a „felügyelet” olyan tevékenységekre utal, mint a nyomon követés és tényfeltárás, problémamegoldás, szankciók alkalmazása és végrehajtása, valamint az ezekből következő utólagos tevékenységek elvégzése.
- (107) Rendes körülmények esetén a kölcsönös segítségnyújtás közvetlenül az illetékes hatóságok között valósul meg. A tagállamok által kijelölt kapcsolattartó pontok csak nehézségek felmerülése esetén kötelesek ezt a folyamatot előmozdítani, például, ha a megfelelő illetékes hatóság azonosításához segítség szükséges.
- (108) Bizonyos kölcsönös segítségnyújtási kötelezettségek az ezen irányelv által szabályozott valamennyi kérdésre alkalmazandók, beleértve azokat az eseteket is, amelyek a szolgáltató egy másik tagállamban történő letelepedésével kapcsolatosak. Más kölcsönös segítségnyújtási kötelezettségek csak a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás olyan eseteiben állnak fenn, amikor a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezés alkalmazandó. A kötelezettségek egy további része a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás minden esetére alkalmazandó, beleértve azokat a területeket is, amelyekre nem vonatkozik a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezés. A határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás azokat az eseteket foglalja magában, amikor a szolgáltatásokat távolságból nyújtják, valamint amikor a szolgáltatást igénybe vevő a szolgáltatás igénybevétele céljából a szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállamba utazik.
- (109) Azokban az esetekben, amikor a szolgáltató ideiglenesen a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamba költözik, a két állam között szükséges a kölcsönös segítségnyújtás biztosítása annak érdekében, hogy a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő tagállam a letelepedés helye szerinti tagállam kérésére ellenőrzéseket és vizsgálatokat hajthasson végre, vagy ha ezek csupán tényszerű ellenőrzések, az ilyen ellenőrzéseket saját kezdeményezésére is végrehajthassa.
- (110) A tagállamok nem alkalmazhatnak hátrányosan megkülönböztető jellegű vagy aránytalan ellenőrzéseket vagy vizsgálatokat az ebben az irányelvben megállapított szabályok, köztük a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezés megkerülésére.

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

- (111) Ezen irányelvnek a szolgáltatók jó hírnevére vonatkozó információk cseréjéről szóló rendelkezései nem gátolják a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén létrejövő kezdeményezéseket, különösen a tagállamok bűnüldöző hatóságai és büntügyi nyilvántartásai közötti információcseré vonatkozásában.
- (112) A tagállamok közötti együttműködéshez jól működő elektronikus információs rendszerre van szükség annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok könnyen azonosíthassák érintett tárgyalópartnereiket a többi tagállamban, és velük hatékonyan kommunikálhassanak.
- (113) Rendelkezést kell hozni annak érdekében, hogy a tagállamok a Bizottsággal együttműködve az érdekelt feleket olyan, közösségi szintű magatartási kódexek kidolgozására ösztönözzék, amelyek célja különösen a szolgáltatások minőségének előmozdítása és az egyes szakmák sajátos jellegének figyelembevétele. Ezeknek a magatartási kódexeknek összhangban kell lenniük a közösségi joggal, különösen a versenyjoggal. Nem lehetnek ellentétesek a szakmai etikára és magatartásra a tagállamokban irányadó, jogilag kötelező érvényű szabályokkal.
- (114) A tagállamoknak különösen a közösségi szintű szakmai testületek, szervezetek és szövetségek által kidolgozandó magatartási kódexek létrehozását kell ösztönözniük. Ezeknek a magatartási kódexeknek az egyes szakmák sajátosságainak megfelelően ki kell terjedniük a szabályozott szakmákkal kapcsolatos kereskedelmi tájékoztatás szabályaira, és a szabályozott szakmák olyan szakmai etikai és magatartási szabályaira, amelyek különösen a függetlenség, a pártatlanság és a szakmai titoktartás biztosítására irányulnak. Ezeknek a magatartási kódexeknek továbbá ki kell terjedniük az ingatlanközvetítők működési feltételeire is. A tagállamok kísérő intézkedéseket hoznak a szakmai testületek, szervezetek és szövetségek arra való ösztönzése céljából, hogy nemzeti szinten hajtsák végre a közösségi szinten elfogadott magatartási kódexeket.
- (115) A közösségi szintű magatartási kódexek célja magatartási minimumszabályok felállítása, amelyek a tagállami jogi előírásokat egészítik ki. A magatartási kódexek nem zárják ki azt, hogy a tagállamok a közösségi joggal összhangban szigorúbb jogi intézkedéseket hozzanak, vagy a nemzeti szakmai testületek nemzeti magatartási kódexeikben magasabb fokú védelmet írjanak elő.
- (116) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a szolgáltatók tagállamokban való letelepedésének szabadságát és a szolgáltatások tagállamok közötti szabad nyújtását gátló akadályok megszüntetését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt

szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (117) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (118) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽²⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv általános rendelkezéseket állapít meg a szolgáltatók letelepedési szabadságának gyakorlása és a szolgáltatások szabad mozgásának megkönnyítése érdekében, a szolgáltatások magas színvonalának megőrzése mellett.
- (2) Ez az irányelv nem foglalkozik sem a közjogi vagy magánjogi jogalanyok számára fenntartott általános gazdasági érdekű szolgáltatások liberalizációjával, sem a szolgáltatást nyújtó közjogi jogalanyok privatizációjával.
- (3) Ez az irányelv nem foglalkozik sem a szolgáltatási monopóliumok eltörlésével, sem a tagállamok által nyújtott támogatásokkal, amelyek közösségi versenyszabályok hatálya alá tartoznak.

Ez az irányelv nem érinti a tagállamok szabadságát, hogy a közösségi joggal összhangban meghatározzák, mit tekintenek általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak, hogyan kell e szolgáltatásokat megszervezni és finanszírozni az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban, és milyen konkrét kötelezettségeknek kell megfelelniük.

- (4) Ez az irányelv nem érinti a kulturális vagy nyelvi sokszínűség, illetve a tömegtájékoztatás sokféleségének védelme vagy előmozdítása érdekében hozott közösségi vagy a közösségi jognak megfelelő nemzeti intézkedéseket.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

(5) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok büntetőjogi szabályait. A tagállamok ugyanakkor olyan büntetőjogi rendelkezések alkalmazásával, amelyek kifejezetten a szolgáltatási tevékenységek igénybevételét és gyakorlását szabályozzák vagy érintik, az ezen irányelvben meghatározott szabályok megkerülésével nem korlátozhatják a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

(6) Ez az irányelv nem érinti a munkajogot, azaz a foglalkoztatási feltételekre, a munkafeltételekre, köztük a munkaegészségügyi és munkabiztonsági feltételekre, valamint a munkaadók és a munkavállalók közötti kapcsolatokra vonatkozó, a tagállamok által a közösségi jogot tiszteletben tartó nemzeti jognak megfelelően alkalmazott jogszabályi vagy szerződéses előírásokat. Ez az irányelv nem érinti továbbá a tagállamok szociális biztonsági jogszabályait sem.

(7) Ez az irányelv nem érinti a tagállamokban és a közösségi jogban elismert alapvető jogok gyakorlását. Nem érinti továbbá a közösségi jogot tiszteletben tartó nemzeti joggal és gyakorlatokkal összhangban lévő, kollektív megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásokhoz, azok megkötéséhez és érvényesítéséhez való jogot, valamint a szervezett fellépéshez való jogot.

2. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv a Közösség valamely tagállamában letelepedett szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következő tevékenységekre:

- a) általános érdekű nem gazdasági szolgáltatások;
- b) pénzügyi szolgáltatások, úgymint banki, hitelezési, biztosítási és viszontbiztosítási, foglalkozási vagy magánnyugdíj, értékpapír, befektetési, alapokkal kapcsolatos, fizetési és befektetési tanácsadás jellegű szolgáltatások, beleértve a 2006/48/EK irányelv I. mellékletében felsorolt szolgáltatásokat;
- c) elektronikus hírközlési szolgáltatások és hírközlő hálózatok, valamint a kapcsolódó létesítmények és szolgáltatások, a 2002/19/EK, a 2002/20/EK, a 2002/21/EK, a 2002/22/EK és a 2002/58/EK irányelv hatálya alá tartozó kérdések tekintetében;
- d) a közlekedés területén nyújtott, a Szerződés V. címének hatálya alá tartozó szolgáltatások, beleértve a kikötői szolgáltatásokat;
- e) munkaerő-kölcsönzők szolgáltatásai;
- f) ellátási struktúrában belül vagy azon kívül biztosított egészségügyi szolgáltatások, függetlenül nemzeti szintű szervezésük vagy finanszírozásuk módjától, illetve attól, hogy köz- vagy magántulajdonban vannak-e;

- g) audiovizuális szolgáltatások, beleértve a mozgófényképeszeti szolgáltatásokat, függetlenül előállításuk, elosztásuk és továbbításuk módjától, valamint a rádiós műsorszórást is;
- h) szerencsejátékok, amelyek pénzürtékkel rendelkező tétellel járnak, beleértve a sorsolós játékokat, a játékkaszinókban folytatott szerencsejátékot és a fogadási ügyleteket;
- i) azok a tevékenységek, amelyek közhatalom gyakorlásához kapcsolódnak, a Szerződés 45. cikkében foglaltaknak megfelelően;
- j) a szociális lakhatás, gyermekgondozás, a családtámogatás és a tartósan vagy ideiglenesen rászoruló személyek támogatása terén nyújtott szociális szolgáltatások, amelyeket az állam vagy az állam által megbízott szolgáltató vagy az állam által ilyenként elismert jótékonyági intézmény nyújt;
- k) magán biztonsági szolgáltatások;
- l) hivatalos kormányaktus útján kinevezett közjegyzők és bírósági végrehajtók által nyújtott szolgáltatások.

(3) Ez az irányelv az adózás területére nem alkalmazandó.

3. cikk

A közösségi jog egyéb rendelkezéseivel való kapcsolat

(1) Ha ezen irányelv rendelkezései más közösségi jogi aktus olyan rendelkezésével ütköznek, amelyek egy adott szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságnak vagy gyakorlásának meghatározott kérdéseit szabályozzák adott területeken vagy szakmákban, akkor az adott területek és szakmák vonatkozásában a más közösségi jogi aktus rendelkezései érvényesek és alkalmazandók. Ide tartoznak a következők:

- a) a 96/71/EK irányelv;
- b) a 1408/71/EGK rendelet;
- c) a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾;
- d) 2005/36/EK irányelv.

(2) Ez az irányelv nem érinti a nemzetközi magánjog szabályait, különösen a szerződéses és a szerződésen kívüli kötelekre alkalmazandó jogra irányadó szabályokat, beleértve azokat is, amelyek biztosítják, hogy a fogyasztók részesüljenek a tagállamuk hatályos fogyasztóvédelmi jogszabályaiban megállapított védelem előnyeiből.

⁽¹⁾ HL L 298., 1989.10.17., 23. o. A 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél (HL L 202., 1997.7.30., 60. o.) módosított irányelv.

(3) A tagállamok ezen irányelv rendelkezéseit a Szerződésnek a letelepedés jogára és a szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó szabályainak megfelelően alkalmazzák.

4. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „szolgáltatás”: a Szerződés 50. cikkében említett, rendszerint díjazás ellenében nyújtott bármely önálló gazdasági tevékenység;
2. „szolgáltató”: bármely természetes személy, aki valamely tagállam állampolgára, vagy bármely, a Szerződés 48. cikkében említett jogi személy, amely valamely tagállamban letelepedett, és aki vagy amely szolgáltatást kínál vagy nyújt;
3. „szolgáltatás igénybevevője”: bármely természetes személy, aki valamely tagállam állampolgára vagy a közösségi jogi aktusok által ráruházott jogokkal rendelkezik, vagy bármely, a Szerződés 48. cikkében említett jogi személy, amely valamely tagállamban letelepedett, és aki vagy amely szakmai vagy nem szakmai célokra igénybe vesz vagy igénybe kíván venni valamely szolgáltatást;
4. „letelepedés helye szerinti tagállam”: az a tagállam, amelynek területén az érintett szolgáltatás nyújtója letelepedett;
5. „letelepedés”: a Szerződés 43. cikke szerinti valamely gazdasági tevékenységnek a szolgáltató általi, határozatlan ideig tartó, a szolgáltatásnyújtás tényleges helyét képező, állandó infrastruktúrán keresztül történő tényleges végzése;
6. „engedélyezési rendszer”: bármely eljárás, amely alapján a szolgáltatónak vagy a szolgáltatás igénybevevőjének ténylegesen lépéseket kell tennie azért, hogy az illetékes hatóságtól a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságra vagy annak gyakorlására vonatkozóan formális vagy közvetett határozatot szerezzen;
7. „követelmény”: bármely olyan kötelezettség, tilalom, feltétel vagy korlátozás, amelyet a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései írnak elő, vagy amelyek az joggyakorlatból, a közigazgatási gyakorlatból, szakmai testületek szabályaiból, vagy szakmai szövetségek vagy egyéb szakmai szervezetek által jogi autonómiájuk gyakorlása során elfogadott kollektív szabályokból erednek; a szociális partnerek közötti tárgyalások során létrejött kollektív megállapodásban meghatározott szabályok az irányelv értelmében önmagukban nem tekintendők követelménynek;
8. „közérdeken alapuló kényszerítő indok”: a Bíróság joggyakorlatában ilyenként elismert indokok, köztük az alábbiak: közrend; közbiztonság; közegészség; a szociális biztonsági rendszer pénzügyi egyensúlyának megőrzése; a fogyasztók,

a szolgáltatások igénybevevői és a munkavállalók védelme; a kereskedelmi ügyletek méltányossága; a csalás elleni küzdelem; a környezet és a városi környezet védelme; állategészségügy; szellemi tulajdon; a nemzeti történelmi és művészeti örökség megőrzése; szociálpolitikai és kultúrpolitikai célok;

9. „illetékes hatóság”: bármely szerv vagy hatóság, amely valamely tagállamban a szolgáltatási tevékenységek tekintetében felügyeleti vagy szabályozó szereppel bír, ideértve különösen a közigazgatási hatóságokat – beleértve az ilyenként eljáró bíróságokat is –, a szakmai testületeket és azokat a szakmai szövetségeket vagy egyéb szakmai szervezeteket, amelyek jogi autonómiájuk gyakorlása során a szolgáltatási tevékenységek nyújtására való jogosultságot vagy azok gyakorlását kollektív módon szabályozzák;
10. „szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam”: az a tagállam, ahol egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató szolgáltatást nyújt;
11. „szabályozott szakma”: a 2005/36/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett szakmai tevékenység vagy szakmai tevékenységek csoportja;
12. „kereskedelmi tájékoztatás”: bármilyen formában megjelenő közlés, amelynek célja, hogy közvetve vagy közvetlenül népszerűsítse egy kereskedelmi, ipari vagy kézműipari tevékenységet folytató vagy szabályozott szakmát gyakorló vállalkozás, szervezet vagy személy termékét, szolgáltatását vagy arculatát. A következők önmagukban nem minősülnek kereskedelmi tájékoztatásnak:
  - a) a vállalkozás, szervezet vagy személy tevékenységéhez közvetlen hozzáférést biztosító információ, különösen a domain-név vagy az elektronikus levelezési cím;
  - b) a vállalkozás, szervezet vagy személy termékeivel, szolgáltatásaival vagy arculatával kapcsolatos, független módon összeállított közlések, különösen, ha nem anyagi ellenszolgáltatás fejében nyújtják.

II. FEJEZET

AZ ÜGYINTÉZÉS EGYSZERŰSÍTÉSE

5. cikk

Az eljárások egyszerűsítése

(1) A tagállamok megvizsgálják a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságra és annak gyakorlására alkalmazandó eljárásokat és alaki követelményeket. Amennyiben az e bekezdés szerint megvizsgált eljárások és alaki követelmények nem eléggé egyszerűek, a tagállamoknak egyszerűsíteniük kell azokat.

(2) A 40. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a Bizottság harmonizált formanyomtatványokat vezethet be közösségi szinten. Ezek a formanyomtatványok a szolgáltatótól megkövetelt igazolásokkal, tanúsítványokkal és bármely egyéb irattal egyenértékűek.

(3) Amennyiben a tagállamok a szolgáltatótól vagy a szolgáltatás igénybevevőjétől igazolást, tanúsítványt vagy bármely egyéb olyan iratot kérnek, amely valamely követelménynek való megfelelést bizonyít, minden olyan, más tagállamból származó iratot el kell fogadniuk, amely ezzel egyenértékű célt szolgál, vagy amelyből egyértelműen kiderül a szóban forgó követelménynek való megfelelés. A tagállamok nem követelhetik meg, hogy valamely, más tagállamból származó irat esetében az eredeti példány vagy annak hiteles másolata vagy hiteles fordítása kerüljön benyújtásra, kivéve a más közösségi eszközök által előírt esetekben, vagy ha e követelményt közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá, beleértve a közrendet és a közbiztonságot.

Az első albekezdés nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy az iratokról nem hitelesített fordítást kérjenek saját hivatalos nyelveik valamelyikén.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazandó a következő iratokra: a 2005/36/EK irányelv 7. cikkének (2) bekezdésében és 50. cikkében említett iratok; az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 45. cikkének (3) bekezdésében, 46., 49. és 50. cikkében említett iratok; az ügyvédi hivatásnak a képzés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1998. február 16-i 98/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 3. cikkének (2) bekezdésében említett iratok; az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról szóló, 1968. március 9-i 68/151/EGK első tanácsi irányelvben⁽³⁾ említett iratok; és a valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó meghatározott jogi formájú társaságoknak egy másik tagállamban létesített fióktelepeire vonatkozó bejelentési és közzétételi követelményeiről szóló, 1989. december 21-i 89/666/EGK 11. tanácsi irányelvben⁽⁴⁾ említett iratok.

6. cikk

Egyablakos ügyintézési pontok

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltatók az egyablakos ügyintézési pontoknál minden alábbi eljárást és alaki követelményt teljesíthessenek:

- a) minden, a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultsághoz szükséges eljárás és alaki követelmény, különösen a szükséges nyilatkozatok, értesítések vagy az illetékes hatóságok engedélyére irányuló kérelmek, ideértve a nyilvántartásba, jegyzékbe vagy adatbázisba, vagy valamely szakmai testületbe vagy szövetségbe való felvétel iránti kérelmeket is;

⁽¹⁾ HL L 134., 2004.4.30., 114. o. A legutóbb a 2003/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 333., 2005.12.20., 28. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 77., 1998.3.14., 36. o. A 2003-as csatlakozási okmányal módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 65., 1968.3.14., 8. o. A legutóbb a 2003/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 221., 2003.9.4., 13. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 395., 1989.12.30., 36. o.

- b) a szolgáltatási tevékenység gyakorlásához szükséges engedélykérelmek.

(2) Az egyablakos ügyintézési pontok létrehozása nem sérti az egyes nemzeti rendszereken belül a hatóságok feladatainak vagy hatásköreinek megosztását.

7. cikk

A tájékoztatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az alábbi információk a szolgáltatók és a szolgáltatás igénybevevői számára egyszerűen hozzáférhetőek legyenek az egyablakos ügyintézési pontokon:

- a) az adott tagállam területén letelepedett szolgáltatókra vonatkozó, különösen a szolgáltatási tevékenységre való jogosultsághoz és annak gyakorlásához szükséges eljárásokkal és alakiságokkal kapcsolatos követelmények;
- b) az illetékes hatóságok elérhetőségei, amelyek lehetővé teszik velük a közvetlen kapcsolatot, ideértve a szolgáltatási tevékenységek gyakorlásával kapcsolatos ügyekért felelős hatóságok adatait is;
- c) a szolgáltatókkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos nyilvántartásokhoz és adatbázisokhoz való hozzáférés módja és feltételei;
- d) az illetékes hatóságok és valamely szolgáltató vagy a szolgáltatás igénybevevője, valamely szolgáltató és a szolgáltatás igénybevevője, vagy a szolgáltatók közötti esetleges viták esetén általában rendelkezésre álló jogorvoslatok;
- e) az illetékes hatóságoktól eltérő azon szövetségek vagy szervezetek elérhetőségei, amelyekről a szolgáltatók vagy a szolgáltatás igénybevevői gyakorlati segítséget kaphatnak.

(2) A tagállamok a szolgáltatók és a szolgáltatás igénybevevői részére biztosítják annak lehetőségét, hogy kérelmükre az illetékes hatóságtól segítséget kapjanak az (1) bekezdés a) pontjában említett követelmények általános értelmezésére és alkalmazására vonatkozó tájékoztatás formájában. Az ilyen tanácsadás adott esetben egyszerű, lépésenkénti útmutatót is magában foglal. A tájékoztatást egyszerű, érthető nyelvezeten kell nyújtani.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett tájékoztatásra és segítségnyújtásra világos és egyértelmű módon kerüljön sor, hogy távolról és elektronikus úton könnyen hozzáférhető, valamint naprakész legyen.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az egyablakos ügyintézési pontok és az illetékes hatóságok a lehető legrövidebb időn belül válaszoljanak az (1) és (2) bekezdésben említett tájékoztatásra vagy segítségnyújtásra vonatkozó megkeresésre, és a hibás vagy megalapozatlan megkeresések esetében haladéktalanul tájékoztatassák erről a kérelmezőt.

(5) A tagállamok és a Bizottság kísérő intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy az egyablakos ügyintézési pontokat az e cikkben említett információk egyéb közösségi nyelveken való hozzáférhetővé tételére ösztönözzék. Ez nem sérti a tagállamok nyelvhasználatáról szóló jogszabályait.

(6) Az illetékes hatóságoknak a szolgáltatók és a szolgáltatás igénybevevői segítségére vonatkozó kötelezettsége nem kívánja meg ezektől a hatóságoktól, hogy egyedi esetekben jogi tanácsokkal szolgáljanak; kötelezettségük csak a követelmények általános értelmezésére és alkalmazására vonatkozó általános tájékoztatásra terjed ki.

8. cikk

Eljárások elektronikus úton

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultsággal, valamint a szolgáltatási tevékenység gyakorlásával kapcsolatos minden eljárás és alaki követelmény egyszerűen teljesíthető legyen távolról és elektronikus úton az érintett egyablakos ügyintézési pontoknál és az érintett illetékes hatóságoknál.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a szolgáltatás nyújtásához használt helyiség vagy a szolgáltató által használt eszközök ellenőrzésére, továbbá a szolgáltató vagy felelősséggel rendelkező alkalmazottai képességét vagy személyes képességét érintő fizikai vizsgálatra sem.

(3) A Bizottság a 40. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban az információs rendszerek interoperabilitásának és az elektronikus eljárások tagállamok közötti használatának elősegítése érdekében részletes szabályokat fogad el e cikk (1) bekezdése végrehajtására, figyelembe véve a közösségi szinten kialakított közös szabványokat.

III. FEJEZET

A SZOLGÁLTATÓK LETELEPEDÉSÉNEK SZABADSÁGA

1. SZAKASZ

Engedélyek

9. cikk

Engedélyezési rendszerek

(1) A tagállamok a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot, illetve annak gyakorlását nem kötik engedélyezési rendszerhez, kivéve az alábbi feltételek teljesülése esetén:

- a) az engedélyezési rendszer nem alkalmaz hátrányos megkülönböztetést az érintett szolgáltatóval szemben;
- b) az engedélyezési rendszert a közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá;

c) a kitűzött cél kevésbé korlátozó intézkedés útján nem valószínűsíthető meg, különösen azért, mert az utólagos ellenőrzés túl későn kerülne sor ahhoz, hogy az valóban hatékony legyen.

(2) A 39. cikk (1) bekezdésében említett jelentésben a tagállamok megjelölik engedélyezési rendszereiket, és megindokolják az e cikk (1) bekezdésével való összeegyeztethetőségüket.

(3) Ez a szakasz nem alkalmazható az engedélyezési rendszerek olyan elemeire, amelyeket közvetlenül vagy közvetetten más közösségi eszközök szabályoznak.

10. cikk

Az engedély megadására vonatkozó feltételek

(1) Az engedélyezési rendszereknek olyan feltételeken kell alapulniuk, amelyek megakadályozzák az illetékes hatóságokat abban, hogy vizsgálati jogkörüket önkényesen alkalmazzák.

(2) Az (1) bekezdésben említett feltételek:

- a) megkülönböztetésmentesek;
- b) azokat a közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá;
- c) arányosak a közérdekhez kapcsolódó céllal;
- d) világosak és egyértelműek;
- e) objektívek;
- f) előzetesen nyilvánosságra hozták azokat;
- g) átláthatók és hozzáférhetőek.

(3) Az engedély feltételei új letelepedés esetén nem kettőzhetik meg azokat a követelményeket és ellenőrzéseket, amelyek céljukat tekintve egyenértékűek vagy alapvetően hasonlóak, és amelyek teljesítésére vagy elvégzésére a szolgáltatót más tagállamban vagy ugyanazon tagállamban már kötelezték A 28. cikk (2) bekezdésében említett egyablakos ügyintézési pontok és a szolgáltató az e követelményekre vonatkozó minden szükséges információ rendelkezésre bocsátásával segítik az illetékes hatóság munkáját.

(4) Az engedély biztosítja a szolgáltató számára a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy a szolgáltatási tevékenység gyakorlását – ideértve a képviselőket, leányvállalatokat, fióktelepeket vagy irodák létrehozását is – a teljes nemzeti területre kiterjedően, kivéve amennyiben minden egyes önálló telephely külön engedélyezését, illetve az engedélynek a nemzeti terület egy bizonyos részére való korlátozását a közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá.

(5) Az engedélyt azonnal ki kell adni, amint megfelelő vizsgálattal megállapításra került, hogy az engedélyezés feltételei teljesültek.

(6) Az engedély megadásának esetét kivéve az illetékes hatóságoktól származó bármely döntést, ideértve valamely engedély elutasítását vagy visszavonását is, alapos indokolással kell ellátni, továbbá azoknak a bíróság vagy egyéb fellebbezési hatóság előtt megtámadhatónak kell lenniük.

(7) Ez a cikk nem kérdőjelezi meg a tagállamok engedélyek kiadásával foglalkozó hatóságai között a hatáskörök megosztását regionális vagy helyi szinten.

11. cikk

Az engedély időtartama

(1) A szolgáltató részére megadott engedély nem lehet korlátozott időtartamú, kivéve ha:

- a) az engedély automatikusan megújul vagy csak a követelmények folyamatos teljesítésének függvénye;
- b) a rendelkezésre álló engedélyek száma a közérdeken alapuló kényszerítő indok miatt korlátozott;

vagy

- c) az engedély korlátozott időtartamát a közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti azt a leghosszabb időtartamot, amelynek lejártá előtt a szolgáltatónak ténylegesen meg kell kezdnie tevékenységét az engedély kézhezvételét követően.

(3) A tagállamok előírják a szolgáltatónak, hogy értesítse a 6. cikkben meghatározott, érintett egyablakos ügyintézési pontot a következő változásokról:

- a) olyan leányvállalatok létrehozásáról, amelyek tevékenysége az engedélyezési rendszer hatálya alá tartozik;
- b) a helyzetében bekövetkező olyan változásokról, amelyek következtében az engedély feltételei már nem teljesülnek.

(4) Ez a cikk nem érinti a tagállamok jogát, hogy az engedélyt visszavonják, ha az engedélyezés feltételei már nem teljesülnek.

12. cikk

Választás több kérelmező közül

(1) Ha a kiadható engedélyek száma valamely tevékenység esetében a rendelkezésre álló természeti erőforrások vagy a technikai lehetőségek szűkössége miatt korlátozott, a tagállamok a lehetséges kérelmezőkre olyan kiválasztási eljárást alkalmaznak, amely teljes mértékben biztosítja a pártatlanságot és az átláthatóságot, ideértve különösen az eljárás megindításával, lefolytatásával és befejezésével kapcsolatos megfelelő nyilvánosságot is.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben az engedélyt megfelelő korlátozott időtartamra kell megadni, és az nem újulhat meg automatikusan, továbbá nem biztosíthat semmilyen további előnyt annak a szolgáltatónak, akinek engedélye éppen lejárt, vagy bármely, e szolgáltatóval bármilyen kapcsolatban álló személynek.

(3) Az (1) bekezdésre, valamint a 9. és 10. cikkre is figyelemmel, a tagállamok kiválasztási eljárásuk alkalmazása során a közösségi joggal összhangban figyelembe vehetnek a közegészségüggyel, a szociálpolitikai célokkal, az alkalmazottak, illetve az önálló vállalkozók egészségével és biztonságával, a környezetvédelemmel, a kulturális örökség megőrzésével összefüggő megfontolásokat, valamint bármely más, közérdeken alapuló kényszerítő indokot.

13. cikk

Engedélyezési eljárások

(1) Az engedélyezési eljárásoknak és az alaki követelményeknek világosnak kell lenniük, azokat előzetesen nyilvánosságra kell hozni, és a kérelmezők számára biztosítaniuk kell, hogy kérelmük tárgyilagosan és pártatlanul kerül elbírálásra.

(2) Az engedélyezési eljárások és az alaki követelmények nem lehetnek visszatartó erejűek, és nem nehezíthetik meg vagy késleltethetik indokolatlanul a szolgáltatás nyújtását. Könnyen hozzáférhetőnek kell lenniük, továbbá az alkalmazásukból eredő, a kérelmezőket terhelő díjaknak ésszerűnek és arányosnak kell lenniük a szóban forgó engedélyezési eljárások költségével, és nem haladhatják meg az eljárások költségét.

(3) Az engedélyezési eljárások és az alaki követelmények a kérelmezők számára garantálják, hogy kérelmeik a lehető leggyorsabban és minden esetben előzetesen meghatározott és nyilvánosságra hozott ésszerű időtartamon belül kerülnek elbírálásra. Az időtartam számítása az összes irat benyújtásának időpontjától kezdődik. Amennyiben a kérdés összetettsége indokolja, az időtartamot az illetékes hatóság egyszer korlátozott időre meghosszabbíthatja. A meghosszabbításnak és időtartamának kellően megalapozottnak kell lennie, és azokról a kérelmezőt az eredeti határidő lejártá előtt értesíteni kell.

(4) A (3) bekezdéssel összhangban meghatározott vagy meghosszabbított időtartamon belüli válaszadás elmulasztása esetén az engedélyt megadottnak kell tekinteni. Mindazonáltal eltérő rendelkezéseket lehet megállapítani, amennyiben azokat közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá, beleértve harmadik felek jogos érdekét is.

(5) Minden engedélykérelmet a lehető leggyorsabban vissza kell igazolni. Az igazolás az alábbiakat tartalmazza:

- a) a (3) bekezdésben említett határidőt;
- b) a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket;

c) adott esetben arra vonatkozó nyilatkozatot, hogy a meghatározott időtartamon belüli válaszadás elmaradása esetén az engedélyt megadottnak kell tekinteni.

(6) Hiányos kérelem esetén a kérelmezőt a lehető legrövidebb időn belül értesíteni kell a kiegészítő dokumentáció benyújtásának szükségességéről, valamint ennek a (3) bekezdésben említett határidőre gyakorolt hatásáról.

(7) Ha egy kérelmet a szükséges eljárások be nem tartása miatt, illetve formai okokból elutasítanak, a kérelmezőt erről a lehető leghamarabb tájékoztatni kell.

2. SZAKASZ

Tiltott vagy értékelendő követelmények

14. cikk

Tiltott követelmények

A tagállamok területükön a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy annak gyakorlását nem köthetik az alábbi feltételek bármelyikének való megfeleléshez:

1. közvetve vagy közvetlenül az állampolgárságon vagy társaságok esetében a létesítő okirat szerinti székhely helyén alapuló megkülönböztető követelmények, beleértve különösen az alábbiakat:
  - a) a szolgáltatóra, alkalmazottaira, a társaság tulajdonosaira vagy a szolgáltató igazgatósági vagy felügyelő testületeinek tagjaira vonatkozó állampolgársági követelmények;
  - b) olyan követelmény, hogy a szolgáltatónak, alkalmazotainak, a társaság tulajdonosainak vagy a szolgáltató igazgatósági vagy felügyelő testületei tagjainak az adott állam területén lakóhellyel kell rendelkezniük;
2. egynél több tagállamban telephellyel való rendelkezésre, egynél több tagállamban nyilvántartásba való bejegyzésre, vagy szakmai szervezetben vagy szövetségben való tagságra vonatkozó tilalom;
3. a szolgáltató elsődleges vagy másodlagos telephely közti választásának szabadságára vonatkozó korlátozások, különösen a szolgáltatót terhelő kötelezettség, hogy elsődleges telephelye az adott állam területén legyen, vagy a telephely formájának (képviselő, fióktelep vagy leányvállalat) szabad megválasztására vonatkozó korlátozások;
4. viszonyossági feltételek azzal a tagállammal, amelyben a szolgáltató már rendelkezik telephellyel, kivéve az energiára vonatkozó közösségi eszközökben meghatározott viszonyossági feltételeket;

5. olyan gazdasági vizsgálat eseti alkalmazása, amely az engedély megadását gazdasági szükséglet vagy piaci igény fennállásának igazolásához, vagy a tevékenység lehetséges vagy jelenlegi gazdasági hatásainak felméréséhez köti, vagy annak vizsgálatához, hogy a tevékenység az illetékes hatóság által meghatározott gazdasági tervezés céljainak megfelel-e; ez a tiltás nem érinti azokat a tervezési követelményeket, amelyek nem üzleti célokra törekszenek, hanem közérdeken alapuló kényszerítő indokokat szolgálnak;

6. versengő gazdasági szereplők közvetlen vagy közvetett részvétele az engedélyek megadásában – az egyeztető bizottságokban is – vagy az illetékes hatóságok egyéb határozatainak elfogadásában, kivéve a szakmai testületeket vagy szövetségeket vagy más, illetékes hatóságként eljáró szervezeteket; ez a tilalom nem vonatkozik az egyedi engedélykérelmekről eltérő esetekben olyan szervezetekkel folytatott konzultációra, mint a kereskedelmi kamarák vagy a szociális partnerek, sem a széles közönséggel való konzultációra;

7. kötelezettség olyan pénzügyi garancia nyújtására vagy abban való részvételre, illetve olyan biztosítás kötésére, amelyet az adott állam területén letelepedett szolgáltató vagy szerv nyújt. Ez nem érinti a tagállamok lehetőségét, hogy megköveteljék biztosítások vagy pénzügyi garanciák meglétét, és azokat a követelményeket sem, amelyek kollektív kompenzációs alapon való részvételre vonatkoznak, például a szakmai testületek vagy szervezetek tagjai esetén;

8. az adott állam nyilvántartásába való, adott időszakon keresztüli előzetes bejegyzésre, vagy az adott tevékenységnek az érintett államban korábbi, adott időszakon keresztüli gyakorlására vonatkozó kötelezettség.

15. cikk

Értékelendő követelmények

(1) A tagállamok megvizsgálják, hogy jogrendszerük a (2) bekezdésben felsorolt követelmények bármelyikét előírja-e, és biztosítják, hogy bármely ilyen követelmény összeegyeztethető legyen a (3) bekezdésben meghatározott feltételekkel. A tagállamok az említett feltételekkel való összeegyeztethetőség érdekében kiigazítják törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseiket.

(2) A tagállamok megvizsgálják, hogy jogrendszerük a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot vagy a szolgáltatási tevékenység gyakorlását az alábbi megkülönböztetésmentes követelmények bármelyikének való megfeleléshez köti-e:

- a) mennyiségi vagy területi korlátozások, különösen a népesség alapján vagy a szolgáltatók közötti legkisebb földrajzi távolság formájában meghatározott korlátozások;
- b) a szolgáltató kötelezettsége meghatározott jogi formában való működésre;
- c) a társaság tulajdonlására vonatkozó követelmények;

- d) egyéb, a 2005/36/EK irányelvben szabályozott kérdésekre vonatkozó, vagy más közösségi jogszabályokban meghatározott követelményektől eltérő olyan követelmények, amelyek az érintett szolgáltatási tevékenység nyújtásához való jogosultságot – a tevékenység sajátos természetére alapítva – bizonyos szolgáltatók számára tartják fenn;
- e) ugyanazon állam területén egynél több telephellyel való rendelkezésre vonatkozó tilalom;
- f) az alkalmazottak minimális számát előíró követelmények;
- g) rögzített legalacsonyabb és/vagy legmagasabb díjtételek, amelyeknek a szolgáltatóknak meg kell felelniük;
- h) a szolgáltató kötelezettsége, hogy szolgáltatásával együtt egyéb meghatározott szolgáltatásokat is nyújtson.

(3) A tagállamok ellenőrzik, hogy a (2) bekezdésben említett követelmények megfelelnek-e az alábbi feltételeknek:

- a) hátrányos megkülönböztetés tilalma: a követelmények sem közvetlenül, sem közvetve nem lehetnek megkülönböztetőek az állampolgárság, vagy társaságok esetén a létesítő okirat szerinti székhely helye alapján;
- b) szükségesség: a követelményeket a közérdeken alapuló kényszerítő indoknak kell alátámasztania;
- c) arányosság: a követelményeknek alkalmasnak kell lenniük a célok teljesítésének biztosítására, nem haladhatják meg az adott cél teljesítéséhez szükséges mértéket, és nem válhatnak ki más, ugyanazt az eredményt biztosító, kevésbé korlátozó intézkedéssel.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés az általános gazdasági érdekű szolgáltatások területén hozott jogszabályokra csak annyiban vonatkozik, amennyiben e bekezdések alkalmazása jogilag vagy ténylegesen nem akadályozza az ezekre ruházott különleges feladat teljesítését.

(5) A 39. cikk (1) bekezdésében előírt kölcsönös értékelő jelentésben a tagállamok meghatározzák az alábbiakat:

- a) azokat a követelményeket, amelyeket továbbra is fenn kíván tartani, és annak indoklása, hogy miért tekintik az adott követelményeket a (3) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelőnek;
- b) az eltörölt vagy enyhített követelményeket.

(6) 2006. december 28-tól a tagállamok nem vezethetnek be semmilyen új, a (2) bekezdésben felsoroltakkal megegyező típusú követelményt, kivéve, ha a követelmény megfelel a (3) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(7) A tagállamok értesítik a Bizottságot minden új törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésről, amely a (6) bekezdésben említett követelményeket határozza meg, az adott követelmények indokaival együtt. A Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot az érintett rendelkezésekről. Az ilyen értesítés nem akadályozza meg, hogy a tagállamok az adott rendelkezéseket elfogadják.

Az értesítés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül a Bizottság megvizsgálja minden új követelménynek a közösségi joggal való összeegyeztethetőségét, és adott esetben határozatot fogad el, amelyben az érintett tagállamot felszólítja a követelmények elfogadásától való tartózkodásra vagy azok eltörlésére.

A 98/34/EK irányelvvel összhangban valamely nemzeti jogszabály tervezetéről szóló értesítésnek párhuzamosan az ebben az irányelvben meghatározott értesítés követelményének is meg kell felelnie.

IV. FEJEZET

A SZOLGÁLTATÁSOK SZABAD MOZGÁSA

1. SZAKASZ

A szolgáltatásnyújtás szabadsága és az ehhez kapcsolódó eltérések

16. cikk

A szolgáltatásnyújtás szabadsága

(1) A tagállamok tiszteletben tartják a szolgáltatók jogát, hogy szolgáltatást nyújthassanak a letelepedési helyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban.

A szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam saját területén biztosítja a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot és annak szabad gyakorlását.

A tagállamok saját területükön nem köthetik a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot, vagy annak gyakorlását olyan követelményekhez, amelyek nem tartják tiszteletben a következők alapelvetet:

- a) hátrányos megkülönböztetés tilalma: a követelmény sem közvetlenül, sem közvetve nem lehet megkülönböztető az állampolgárság, illetve jogi személyek esetén a letelepedés helye szerinti tagállam tekintetében;
- b) szükségesség: a követelménynek közrendi, közbiztonsági, közegészségügyi és környezetvédelmi szempontból indokoltnak kell lennie;
- c) arányosság: a követelménynek alkalmasnak kell lennie a kitűzött cél elérésének biztosítására, és nem haladhatja meg a cél eléréséhez szükséges mértéket.

(2) A tagállamok nem korlátozhatják a más tagállamban letelepedett szolgáltatók szolgáltatásnyújtásának szabadságát az alábbi követelmények bármelyikének előírásával:

- a) a szolgáltató kötelezettsége, hogy telephellyel rendelkezzen az adott tagállam területén;
- b) a szolgáltató kötelezettsége, hogy engedélyt szerezzen az adott tagállam illetékes hatóságaitól – beleértve az adott állam területén való nyilvántartásba vételt vagy szakmai szervezetbe vagy testületbe való felvételt – kivéve az ezen irányelv vagy más közösségi jogszabály által meghatározott esetekben;
- c) bizonyos formájú vagy típusú infrastruktúrának az adott állam területén való létrehozása tekintetében a szolgáltatót érintő tilalom, beleértve az irodát vagy helyiségeket, amelyekre a szolgáltatónak az adott szolgáltatás nyújtásához szüksége van;
- d) olyan sajátos szerződéses megállapodások alkalmazása a szolgáltató és a szolgáltatás igénybevevője között, amelyek megakadályozzák vagy korlátozzák az önálló vállalkozók általi szolgáltatásnyújtást;
- e) a szolgáltató kötelezettsége, hogy rendelkezzen a tagállam illetékes hatósága által kiállított, a szolgáltatási tevékenység gyakorlásához szükséges azonosító dokumentummal;
- f) a szolgáltatás szerves részét képező felszerelések és anyagok használatát érintő követelmények, kivéve a munkahelyi egészségvédelem és biztonság szempontjából szükséges követelményeket;
- g) a 19. cikkben említett, a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások.

(3) A szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam nem akadályozható abban, hogy követelményeket írjon elő a szolgáltatói tevékenység nyújtásával kapcsolatban, amennyiben azok közrendi, közbiztonsági, közegészségügyi, illetve környezetvédelmi szempontból indokoltak, és összhangban vannak az (1) bekezdéssel. Az adott tagállam abban sem akadályozható meg, hogy a közösségi joggal összhangban a foglalkoztatási feltételekre vonatkozó saját szabályait alkalmazza, beleértve a kollektív megállapodásokban meghatározott feltételeket is.

(4) 2011. december 28-ig a Bizottság a tagállamokkal és a szociális partnerekkel közösségi szinten folytatott konzultációt követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e cikk alkalmazásáról, amelyben megvizsgálja, hogy szükséges-e az ezen irányelv által érintett szolgáltatási tevékenységek tekintetében harmonizációs intézkedéseket javasolni.

17. cikk

További eltérések a szolgáltatásnyújtás szabadságának elvétől

A 16. cikk nem alkalmazandó a következőkre:

1. Másik tagállamban nyújtott általános gazdasági érdekű szolgáltatások, többek között:
  - a) a postai ágazatban a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló, 1997. december 15-i 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó szolgáltatások;
  - b) a villamosenergia-ágazatban a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK irányelv ⁽²⁾ hatálya alá tartozó szolgáltatások;
  - c) a gázágazatban a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK irányelv ⁽³⁾ hatálya alá tartozó szolgáltatások;
  - d) vízelosztási és -ellátási szolgáltatás, valamint szennyvízel kapcsolatos szolgáltatások;
  - e) hulladékkezelés;
2. a 96/71/EK irányelv hatálya alá tartozó kérdések;
3. a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ hatálya alá tartozó kérdések;
4. az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1977. március 22-i 77/249/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ hatálya alá tartozó kérdések;
5. az adósságok bírói úton történő behajtása;

⁽¹⁾ HL L 15., 1998.1.21., 14. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 176., 2003.7.15., 37. o. A legutóbb a 2006/653/EK Bizottság határozata (HL L 270., 2006.9.29., 72. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 176., 2003.7.15., 57. o.

⁽⁴⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 78., 1977.3.26., 17. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

6. a 2005/36/EK irányelv II. címének hatálya alá tartozó kérdések, valamint a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamok azon követelményei, amelyek egy tevékenységet bizonyos szakmának tartanak fenn;
7. az 1408/71/EGK rendelet hatálya alá tartozó kérdések;
8. a személyek szabad mozgásához és a tartózkodási helyükhöz kapcsolódó adminisztratív formások vonatkozásában a 2004/38/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai előtt a kedvezményezettek által elvégzendő adminisztratív formákat megállapító rendelkezéseinek hatálya alá tartozó kérdések;
9. azon harmadik országbeli állampolgárok vonatkozásában, akik szolgáltatásnyújtással összefüggésben másik tagállamba költöznek, a tagállamok azon lehetősége, hogy vízumot vagy tartózkodási engedélyt kérjenek azon harmadik országbeli állampolgároktól, akik nem tartoznak a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény⁽¹⁾ 21. cikkében előírt kölcsönös elismerési rendszer hatálya alá, vagy az a lehetőség, hogy a harmadik országbeli állampolgárokat arra kötelezzék, hogy a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamba történő beutazáskor vagy azt követően jelentkezzenek az illetékes hatóságoknál;
10. a hulladékszállítás vonatkozásában az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendelet⁽²⁾ hatálya alá tartozó kérdések;
11. szerzői jog, szomszédos jogok, a félévető termékek topográfájának oltalmáról szóló, 1986. december 16-i 87/54/EGK tanácsi irányelvben⁽³⁾ és az adatbázisok jogi védelméről szóló, 1996. március 11-i 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽⁴⁾ foglalt jogok, valamint iparjogvédelem;
12. jogszabály értelmében közjegyző közreműködését igénylő eljárások;
13. az éves beszámolók és összevont (konszolidált) éves beszámolók kötelező könyvvizgálatáról szóló, 2006. május 17-i 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ hatálya alá tartozó kérdések;
14. más tagállamban bérelt járművek nyilvántartásba vétele;

(1) HL L 239., 2000.9.22., 19. o. A legutóbb az 1160/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 191., 2005.7.22., 18. o.) módosított egyezmény.

(2) HL L 30., 1993.2.6., 1. o. A legutóbb a 2557/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 349., 2001.12.31., 1. o.) módosított rendelet.

(3) HL L 24., 1987.1.27., 36. o.

(4) HL L 77., 1996.3.27., 20. o.

(5) HL L 157., 2006.6.9., 87. o.

15. a nemzetközi magánjog szabályai értelmében meghatározott, a szerződéses és szerződésen kívüli kötelekkel foglalkozó rendelkezések, beleértve a szerződések formáját.

18. cikk

Eseti eltérések

(1) A 16. cikktől eltérve és kizárólag rendkívüli körülmények esetén valamely tagállam a másik tagállamban letelepedett szolgáltató tekintetében a szolgáltatások biztonságára vonatkozó intézkedéseket hozhat.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított intézkedéseket kizárólag a 35. cikkben meghatározott kölcsönös segítségnyújtási eljárás betartása és valamennyi alábbi feltétel teljesülése esetén lehet meghozni:

- azokat a nemzeti rendelkezéseket, amelyekkel összhangban az intézkedést meghozták, a szolgáltatások biztonsága területén közösségi szinten nem harmonizálták;
- az intézkedések a szolgáltatás igénybevevője számára magasabb szintű védelmet biztosítanak, mint amelyet a letelepedés helye szerinti tagállam által annak saját nemzeti rendelkezéseivel összhangban hozott intézkedés jelentene;
- a letelepedés helye szerinti tagállam nem hozott intézkedéseket, vagy a hozott intézkedések a 35. cikk (2) bekezdésében említett intézkedésekhez viszonyítva elégtelenek;
- az intézkedések arányosak.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem sérti a közösségi eszközökben megállapított, a szolgáltatásnyújtás szabadságát biztosító vagy az attól eltéréseket megengedő rendelkezéseket.

2. SZAKASZ

A szolgáltatás igénybevevőinek jogai

19. cikk

Tiltott korlátozások

A tagállamok nem támaszthatnak a szolgáltatás igénybevevőjével szemben olyan követelményeket, amelyek egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató által nyújtott szolgáltatás igénybevételét korlátozzák, különös tekintettel az alábbi követelményekre:

- a saját illetékes hatóságaiktól engedély beszerzésére, vagy a saját illetékes hatóságaiknak szóló nyilatkozat tételére vonatkozó kötelezettség;

- b) pénzügyi támogatás nyújtásának megkülönböztető korlátozása a szolgáltató egy másik tagállamban történt letelepedése vagy a szolgáltatásnyújtás helye okán.

20. cikk

A megkülönböztetés tilalma

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatás igénybevevőjére ne vonatkozzanak megkülönböztető előírások állampolgársága vagy lakóhelye alapján.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatás igénybevétele érdekében a szolgáltató által nyilvánosságra hozott általános feltételei nem tartalmaznak a szolgáltatás igénybevevőjének állampolgársága vagy lakóhelye szerinti megkülönböztető rendelkezéseket, de nem zárják ki eleve az igénybevételi feltételek különbözőségének lehetőségét, amennyiben azt objektív kritériumok közvetlenül indokolják.

21. cikk

Segítségnyújtás a szolgáltatás igénybevevői számára

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatás igénybevevői a lakóhelyük szerinti tagállamban hozzáférjenek az alábbi információkhoz:

- a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságra és annak gyakorlására vonatkozó, a többi tagállamban alkalmazandó előírásokkal kapcsolatos – különösen a fogyasztóvédelemre vonatkozó – általános információk;
- a szolgáltató és a szolgáltatás igénybevevője között felmerülő vita esetén rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó általános információk;
- olyan szövetségeknek vagy szervezeteknek – többek között az európai fogyasztói központok hálózata központjainak – az elérhetősége, ahol a szolgáltatók vagy a szolgáltatás igénybevevői gyakorlati segítséget kaphatnak.

Adott esetben az illetékes hatóságok által adott tanácsokhoz egyszerű, lépésenkénti gyakorlati útmutatót is mellékelnek. A tájékoztatást és segítségnyújtást világos és egyértelmű módon kell biztosítani, távolról, elektronikus úton is könnyen hozzáférhetőnek és naprakésznek kell lennie.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett feladat felelősségét átruházzák az egyablakos ügyintézési pontokra vagy bármely egyéb szerve, mint például az európai fogyasztói központok hálózatának központjaira, a fogyasztói érdekvédelmi szervezetekre vagy az európai tájékoztatási központokra.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a kijelölt szervek nevééről és elérhetőségéről. A Bizottság ezt az információt valamennyi tagállamnak továbbítja.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott követelmények teljesítése érdekében a szolgáltatás igénybevevője által megkeresett szerv szükség esetén kapcsolatba lép az érintett tagállam illetékes szervével. Ez utóbbi a lehető leghamarabb megküldi a kért információt a kérelmező szerv számára, amely az információt továbbítja a szolgáltatás igénybevevője részére. A tagállamok biztosítják, hogy a fent említett szervek egymásnak kölcsönösen segítséget nyújtanak, és minden lehetséges intézkedést meghoznak a hatékony együttműködés érdekében. A tagállamok a Bizottsággal együtt az (1) bekezdés végrehajtásához szükséges gyakorlati intézkedéseket hoznak.

(4) A Bizottság a 40. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadja az e cikk (1), a (2) és a (3) bekezdése végrehajtásához szükséges intézkedéseket, meghatározva a különböző tagállamok szervei közötti információcseréi technikai mechanizmusait, különös tekintettel az információs rendszerek interoperabilitására, a közös szabványok figyelembevételével.

V. FEJEZET

A SZOLGÁLTATÁSOK MINŐSÉGE

22. cikk

A szolgáltatókra és szolgáltatásaikra vonatkozó információk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatók a szolgáltatás igénybevevőinek rendelkezésére bocsátják az alábbi információkat:

- a szolgáltató neve, jogállása és jogi formája, telephelyének természetbeni címe, valamint a vele történő gyors kapcsolatfelvételt és a közvetlen, valamint – adott esetben – elektronikus úton történő kommunikációt lehetővé tevő elérhetőségei;
- ha a szolgáltató cégjegyzékbe vagy ehhez hasonló közhiteली nyilvántartásba be van jegyezve, a nyilvántartás megnevezése és a szolgáltató nyilvántartási száma, vagy az adott nyilvántartásban szereplő ezzel egyenértékű azonosító;
- amennyiben a tevékenység engedélyezési eljáráshoz kötött, az érintett illetékes hatóság vagy az egyablakos ügyintézési pont adatai;
- ha a szolgáltató hozzáadottértékadó-köteles tevékenységet folytat, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 22. cikkének (1) bekezdésében említett azonosító szám;

(1) HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2006/18/EK irányelvvel (HL L 51., 2006.2.22., 12. o.) módosított irányelv.

- e) szabályozott szakmák esetén bármely olyan szakmai testület vagy hasonló intézmény, amelynél a szolgáltatót bejegyezték, a szakmai cím és a címet kibocsátó tagállam;
- f) a szolgáltató által használt általános feltételek és záradékok, amennyiben vannak ilyenek;
- g) a szolgáltató által használt, a szerződésre és/vagy az illetékes bíróságokra alkalmazandó jogra vonatkozó szerződésbeli záradékok megléte, amennyiben vannak ilyenek;
- h) amennyiben van ilyen, jogszabály által nem kötelezően előírt értékesítés utáni garancia megléte;
- i) a szolgáltatás ára, amennyiben a szolgáltató az árat egy adott szolgáltatástípusra előre meghatározza;
- j) a szolgáltatás főbb jellemzői, ha szöveggörnyezetből még nem tűnik ki világosan;
- k) a 23. cikk (1) bekezdésében említett biztosítás vagy garanciák, különös tekintettel a biztosító vagy garanciát adó elérhetőségére és a biztosítás vagy garancia területi hatályára.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy – a szolgáltató választása szerint – az (1) bekezdésben említett információk:
- a) nyújtását a szolgáltató saját kezdeményezésére maga végezze;
- b) a szolgáltatás igénybevevője számára a szolgáltatásnyújtás vagy a szerződés megkötésének helyszínén könnyen hozzáférhetőek legyenek;
- c) a szolgáltató által megadott címen keresztül a szolgáltatás igénybevevője számára elektronikus úton könnyen hozzáférhetőek legyenek;
- d) a szolgáltató által a szolgáltatás igénybevevője számára adott valamennyi, a nyújtott szolgáltatást részletesen leíró tájékoztató anyagban megjelenjenek.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatók – a szolgáltatás igénybevevőjének kérésére – rendelkezésre bocsátják az alábbi kiegészítő információkat:
- a) amennyiben a szolgáltató nem határozza meg előre az árat egy adott szolgáltatástípusra, a szolgáltatás ára, vagy ha pontos ár nem adható meg, az ár kiszámításának módja, hogy a szolgáltatás igénybevevője ellenőrizni tudja az árat, vagy egy kellően részletes becslés;
- b) a szabályozott szakmákat illetően a letelepedés helye szerinti tagállamban alkalmazandó szakmai szabályokra való hivatkozás és az azokhoz való hozzáférés módja;
- c) az adott szolgáltatáshoz közvetlenül kapcsolódó több ágazatot átfogó tevékenységekre és partnerségekre vonatkozó információk, valamint az összeférhetlenség megelőzése érdekében hozott intézkedések. Ezt az információt minden olyan tájékoztató anyagnak tartalmaznia kell, amelyben a szolgáltatók részletes leírást adnak szolgáltatásaikról;
- d) minden, a szolgáltatóra vonatkozó magatartási kódex azzal a címmel együtt, ahol ezek a kódexek elektronikus úton elérhetőek, megjelölve a rendelkezésre álló nyelvi változatokat;
- e) ha a szolgáltató olyan magatartási kódex hatálya alá tartozik, vagy olyan szakmai szövetség vagy szakmai testület tagjaként működik, mely a viták nem jogi úton történő rendezését írja elő, erre vonatkozó tájékoztatás. A szolgáltató megjelöli, miként lehet a viták nem jogi úton történő rendezésének jellemzőiről és feltételeiről részletes információkhoz jutni.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az ezzel a fejezettel összhangban a szolgáltató által kötelezően nyújtandó információ rendelkezésre bocsátása vagy közzétevése világos és egyértelmű formában, a szerződés megkötése, vagy – ha nincs írásos szerződés – a szolgáltatás nyújtása előtt kellő időben megtörténjen.
- (5) Az e fejezetben meghatározott tájékoztatási követelmények a közösségi jogszabályokban már előírt követelményeken felül értendőek, és nem akadályozzák meg a tagállamokat abban, hogy a területükön letelepedett szolgáltatókra alkalmazandó további tájékoztatási követelményeket írjanak elő.
- (6) A Bizottság a 40. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban bizonyos tevékenységek sajátos jellegének megfelelően meghatározhatja az e cikk (1) és (3) bekezdésében előírt információ tartalmát, valamint meghatározhatja e cikk (2) bekezdése végrehajtásának gyakorlati módozatait.

23. cikk

Szakmai felelősségbiztosítás és garanciák

- (1) A tagállamok biztosíthatják, hogy azok a szolgáltatók, amelyeknek szolgáltatásai a szolgáltatás igénybevevőjének vagy harmadik személynek az egészségére vagy biztonságára, vagy a szolgáltatás igénybevevőjének anyagi biztonságára közvetlen és kiemelt kockázatot jelentenek, a kockázat jellegének és mértékének megfelelő szakmai felelősségbiztosítást kössenek, vagy a célja tekintetében azzal egyenértékű vagy ahhoz lényegében hasonló garanciát nyújtsanak vagy hasonló intézkedést hozzanak.

(2) Ha a szolgáltató a területükön letelepszik, a tagállamok nem követelhetik meg azt, hogy a szolgáltató szakmai felelősség-biztosítással vagy garanciával rendelkezzen, amennyiben a szolgáltató egy másik tagállamban, ahol már letelepedett, célja tekintetében, és a biztosított kockázatra, a biztosított összegre vagy a garancia felső korlátjára vonatkozó fedezet és a fedezet alóli lehetséges kivételek tekintetében egyenértékű vagy lényegében hasonló garanciával rendelkezik. Amennyiben az egyenértékűség csak részleges, a tagállamok kiegészítő garanciát kérhetnek azokra a szempontokra, amelyekre a garancia nem vonatkozik.

Ha valamely tagállam a területén letelepedett szolgáltatót szakmai felelősségbiztosítás megkötésére vagy bármely más garancia nyújtására kötelezi, a tagállamnak a más tagállamban letelepedett hitelintézet vagy biztosítóársaság ilyen biztosítási fedezetre vonatkozó igazolását elégséges bizonyítékként kell elfogadnia.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti a más közösségi eszközök által előírt szakmai felelősségbiztosításra és garanciára vonatkozó szabályozást.

(4) Az (1) bekezdés végrehajtásához a Bizottság a 40. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási eljárásnak megfelelően összeállíthatja azon szolgáltatások jegyzékét, amelyek rendelkeznek az e cikk (1) bekezdésében említett jellemzőkkel. A Bizottság a 40. cikk (3) bekezdésével összhangban olyan intézkedéseket is elfogadhat, amelyek célja az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítása annak meghatározására szolgáló közös kritériumok megállapításával, hogy mi felel meg a kockázat jellegének és mértékének az e cikk (1) bekezdésében említett biztosítás vagy garanciák alkalmazásában.

(5) E cikk alkalmazásában:

- „közvetlen és kiemelt kockázat”: közvetlenül a szolgáltatásnyújtásból eredő kockázat;
- „egészség és biztonság”: a szolgáltatás igénybevevője vagy harmadik személy vonatkozásában a halál vagy súlyos személyi sérülés megelőzése;
- „anyagi biztonság”: a szolgáltatás igénybevevője vonatkozásában jelentős pénzvészteség vagy tulajdon értékében bekövetkező jelentős veszteség megelőzése;
- „szakmai felelősségbiztosítás”: a szolgáltató által megkötött biztosítás a szolgáltatás igénybevevőjével és – adott esetben – harmadik személlyel szemben esetlegesen felmerülő, a szolgáltatás nyújtásából származó kötelezettség fedezésére.

24. cikk

A szabályozott szakmák által nyújtott kereskedelmi tájékoztatás

(1) A tagállamok eltörlik a szabályozott szakmák által nyújtott kereskedelmi tájékoztatásra vonatkozó valamennyi teljes körű tilalmat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott szakmák által nyújtott kereskedelmi tájékoztatás megfeleljen a közösségi joggal összhangban levő szakmai szabályoknak, amelyek különösen a szakma függetlenségére, méltóságára és tisztességére, továbbá a szakmai titoktartásra vonatkoznak, az egyes szakmák sajátosságainak megfelelően. A kereskedelmi tájékoztatásról szóló szakmai szabályoknak megkülönböztetéstől mentesnek és árnyszerűnek kell lenniük, és azokat a közérdeken alapuló kényszerítő indokkal kell alátámasztani.

25. cikk

Több ágazatot átfogó tevékenységek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatókra ne vonatkozzanak olyan követelmények, amelyek egy adott konkrét tevékenység kizárólagos folytatására kötelezik őket, vagy amelyek különböző tevékenységek közös vagy partneri keretek között történő folytatását korlátozzák.

Ilyen követelmények azonban vonatkozhatnak a következő szolgáltatókra:

- a) a szabályozott szakmák, amennyiben ez az egyes szakmák sajátos természetének megfelelő szakmai etikai és magatartási szabályoknak való megfelelés biztosításához indokolt, valamint függetlenségük és pártatlanságuk biztosításához szükséges;
- b) minősítést, akkreditációt, műszaki ellenőrzést végző, vizsgálatokra vagy kísérletekre irányuló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók, amennyiben ez függetlenségük és pártatlanságuk biztosításához indokolt.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett szolgáltatók között engedélyezett több ágazatot átfogó tevékenységek végzése, a tagállamok biztosítják az alábbiakat:

- a) bizonyos tevékenységek közötti összeférhetetlenség és összeegyeztethetlenség elkerülése;
- b) a bizonyos tevékenységek gyakorlásához megkövetelt függetlenség és pártatlanság fennállása;
- c) a különböző tevékenységekre vonatkozó szakmai etikai és magatartási szabályok egymással való összeegyeztethetősége, különösen a szakmai titoktartás tekintetében.

(3) A 39. cikk (1) bekezdésében említett jelentésben a tagállamok megjelölik, hogy mely szolgáltatók tartoznak az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények hatálya alá, továbbá megadják e követelmények tartalmát és azokat az okokat, amelyek alapján azokat indokoltnak tartják.

26. cikk

A szolgáltatások minőségére vonatkozó politika

(1) A tagállamok a Bizottsággal együttműködve kísérő intézkedéseket hoznak, melyek a szolgáltatókat arra ösztönzik, hogy a szolgáltatásnyújtás minőségének biztosítása érdekében önkéntes alapon lépjenek fel, különösen a következő módszerek valamelyikét alkalmazva:

- a) tevékenységeik független vagy akkreditált testületek általi minősítése vagy értékelése;
- b) saját minőségbiztosítási chartájuk elkészítése, vagy közösségi szintű szakmai testületek által készített minőségbiztosítási charta- vagy minőséget igazoló címke-rendszerben való részvétel.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatásokhoz kapcsolódó egyes címkek jelentőségére, valamint a címkek és egyéb minőségi megjelölések használatának feltételeire vonatkozó információk a szolgáltatás igénybevevői és a szolgáltatók számára könnyen hozzáférhetők legyenek.

(3) A tagállamok a Bizottsággal együttműködve kísérő intézkedéseket hoznak, amelyek a területükön működő szakmai testületeket, valamint a kereskedelmi és kézműves kamarákat és fogyasztói érdekképviselőket közösségi szintű együttműködésre ösztönzik a szolgáltatásnyújtás minőségének javítása érdekében, különösen azáltal, hogy a szolgáltatók szakértelmének értékelését megkönnyítik.

(4) A tagállamok a Bizottsággal együttműködve kísérő intézkedéseket hoznak, amelyek a szolgáltatásnyújtás minőségével és hiányosságaival kapcsolatos független, elsősorban a fogyasztói érdekképviselőket által végzett értékelések – különösen a közösségi szintű összehasonlító kísérletek és vizsgálatok – kidolgozását, továbbá az eredmények ismertetését ösztönzik.

(5) A tagállamok a Bizottsággal együttműködésben ösztönzik az önkéntes európai szabványok kidolgozását, a különböző tagállamok szolgáltatói által nyújtott szolgáltatások összegegyeztetettségének, a szolgáltatás igénybevevőikhez eljutó tájékoztatás és a szolgáltatásnyújtás minőségének javítása érdekében.

27. cikk

Vitás ügyek rendezése

(1) A tagállamok megteszik a szükséges általános intézkedéseket annak biztosítására, hogy a szolgáltatók megadják elérhetőségüket, elsősorban postai címet, faxszámot vagy e-mail címet és telefonszámot, amelyre a szolgáltatás valamennyi igénybevevője – beleértve a más tagállamban lakóhellyel rendelkezőket is – továbbíthatja panaszát, illetve ahol az érintett szolgáltatásról tájékoztatást kérhet. A szolgáltatók megadják a székhelyük címét is, ha az nem egyezik meg a levelezési címükkel.

A tagállamok megteszik a szükséges általános intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a szolgáltatók az első albekezdésben említett panaszokra a lehető legrövidebb időn belül válaszoljanak, valamint mindent megtegyenek a kielégítő megoldás érdekében.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges általános intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a szolgáltatókat az ezen irányelvben meghatározott tájékoztatási kötelezettségek teljesítésére, továbbá e tájékoztatás pontosságának igazolására kötelezzék.

(3) Amennyiben valamely bírósági határozat betartásához pénzügyi biztosítékra van szükség, a tagállamok egy másik tagállamban letelepedett hitelintézet vagy biztosító által nyújtott, egyenértékű biztosítékokat is elismernek. Az ilyen hitelintézetek a tagállamokban a 2006/48/EK irányelv, az ilyen biztosítók pedig – értelemszerűen – az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelv⁽¹⁾, valamint az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ szerint engedélykötelesek.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges általános intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azok a szolgáltatók, amelyek olyan magatartási kódex hatálya alá tartoznak, illetve olyan szakmai szövetség vagy szakmai testület tagjaként működnek, amelyek a viták peren kívüli eljárások útján történő rendezését írják elő, a szolgáltatás igénybevevőjét ennek megfelelően tájékoztassák, és ezt aényt minden, a szolgáltatásaikat részletesen ismertető anyagban megemlítik, továbbá meghatározzák, hogyan lehet ezen eljárások jellemzőiről, illetve alkalmazási feltételeiről részletes tájékoztatáshoz jutni.

VI. FEJEZET

IGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

28. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás – Általános kötelezettségek

(1) A tagállamok egymásnak kölcsönösen segítséget nyújtanak, és a hatékony együttműködés érdekében intézkedéseket hoznak a szolgáltatók és az általuk nyújtott szolgáltatások felügyeletének biztosítására.

(2) E fejezet alkalmazásában a tagállamok egy vagy több kapcsolattartó pontot jelölnek ki, amelyek elérhetőségéről tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot. A Bizottság közlést és rendszeresen naprakésszé teszi a kapcsolattartó pontok jegyzékét.

⁽¹⁾ HL L 228., 1973.8.16., 3. o. A legutóbb a 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél (HL L 323., 2005.12.9., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 345., 2002.12.19., 1. o. A legutóbb a 2005/68/EK irányelvvél módosított irányelv.

(3) Az e fejezet szerinti tájékoztatási kérelmeknek, valamint az ellenőrzések és vizsgálatok végzésére irányuló kérelmeknek kellően megalapozottnak kell lenniük, különösen azért, hogy meg kell jelölniük a kérelem indokát. Az átadott információkat kizárólag abban az ügyben lehet felhasználni, amellyel kapcsolatban kérték őket.

(4) Abban az esetben, ha egy másik tagállam illetékes hatóságaitól segítségnyújtási kérelem érkezik, a tagállamok biztosítják, hogy a területükön letelepedett szolgáltatók – nemzeti jogszabályaiknak megfelelően – valamennyi, a tevékenységük felügyeletéhez szükséges információt megadják illetékes hatóságaiknak.

(5) Ha az adott tagállamnak nehézséget okoz a tájékoztatás iránti kérelem teljesítése vagy az ellenőrzések és vizsgálatok lefolytatása, a megoldás érdekében a tagállam erről gyorsan tájékoztatja a kérelmező tagállamot.

(6) A tagállamok a lehető legrövidebb határidőn belül, elektronikus úton továbbítják a más tagállamok vagy a Bizottság által kért információkat.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatókat tartalmazó olyan nyilvántartásokba, amelyekbe a területükön működő illetékes hatóságok betekintheznek, a többi tagállam megfelelő illetékes hatóságai is azonos feltételek mellett betekinthessek.

(8) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az olyan esetekről, amikor más tagállamok nem teljesítik kölcsönös segítségnyújtási kötelezettségeiket. Amennyiben szükséges, a Bizottság megteszi a megfelelő lépéseket – ideértve a Szerződés 226. cikkében előírt eljárásokat is – annak érdekében, hogy az érintett tagállamok eleget tegyenek kölcsönös segítségnyújtási kötelezettségeiknek. A Bizottság időről időre tájékoztatja a tagállamokat a kölcsönös segítségnyújtási rendelkezések működéséről.

29. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás – a letelepedés helye szerinti tagállam általános kötelezettségei

(1) Tekintettel a más tagállamban szolgáltatást nyújtó szolgáltatókra, a letelepedés helye szerinti tagállam más tagállamok kérésére tájékoztatást nyújt a területén letelepedett szolgáltatókról, és különösen igazolja, hogy valamely szolgáltató az ő területén telepedett le, és – tudomása szerint – tevékenységét nem jogellenes módon gyakorolja.

(2) A letelepedés helye szerinti tagállam elvégzi a valamely másik tagállam által kért ellenőrzéseket és vizsgálatokat, és a másik tagállamot az eredményekről, illetve adott esetben a megtett intézkedésekről tájékoztatja. Ennek során az illetékes hatóságok a saját tagállamukban rájuk ruházott hatáskör mértékéig

járnak el. Az illetékes hatóságok dönthetnek az egyes egyedi esetekben fogantatandó legmegfelelőbb intézkedésekről annak érdekében, hogy a másik tagállam kérelmének eleget tegyenek.

(3) Amennyiben a letelepedés helye szerinti tagállam ténylegesen tudomást szerez valamely – a területén letelepedett és más tagállamokban szolgáltatásokat nyújtó – szolgáltató által tanúsított bármilyen olyan magatartásról vagy konkrét cselekményről, amely – tudomása szerint – a személyek egészségét vagy biztonságát vagy a környezetet súlyosan károsíthatná, erről a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatja az összes többi tagállamot és a Bizottságot.

30. cikk

A letelepedés helye szerinti tagállam által gyakorolt felügyelet a szolgáltató ideiglenesen másik tagállamba való költözése esetén

(1) A 31. cikk (1) bekezdésében nem foglalt esetekben a letelepedés helye szerinti tagállam biztosítja, hogy a követelményeinek való megfelelés felügyelete a nemzeti jogában előírt felügyeleti jogkörrel összhangban történjék, különösen a szolgáltató letelepedésének helyén végzett felügyeleti intézkedések révén.

(2) A letelepedés helye szerinti tagállam nem tartózkodhat a területén a felügyeleti vagy végrehajtási intézkedések meghozatalától azzal az indokkal, hogy a szolgáltatást másik tagállamban nyújtották, vagy a szolgáltatás más tagállamban okozott kárt.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettség nem teszi kötelevé a letelepedés helye szerinti tagállam számára, hogy a szolgáltatásnyújtás szerinti tagállam területén ténymegállapító szemléket és ellenőrzéseket végezzen. Az ilyen szemléket és ellenőrzéseket – a letelepedés helye szerinti tagállam hatóságainak kérelmére, a 31. cikkel összhangban – annak a tagállamnak a hatóságai végzik, ahol a szolgáltató ideiglenesen működik.

31. cikk

A szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam által gyakorolt felügyelet a szolgáltató ideiglenesen másik tagállamba való költözése esetén

(1) A 16. vagy 17. cikk értelmében alkalmazható nemzeti követelmények tekintetében a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam felelős a szolgáltató által a területén végzett tevékenység felügyeletéért. A közösségi joggal összhangban a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam:

- a) minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a szolgáltató megfeleljen a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságra és annak gyakorlására vonatkozó követelményeknek;

b) elvégzi a szolgáltatás felügyeletéhez szükséges szemléket, ellenőrzéseket és vizsgálatokat.

(2) Az (1) bekezdésben említettektől eltérő követelmények tekintetében, ha egy szolgáltató szolgáltatásnyújtás céljából ideiglenesen egy másik tagállamba költözik anélkül, hogy ott letelepedne, a (3) és (4) bekezdésnek megfelelően ennek a tagállamnak az illetékes hatóságai részt vesznek a szolgáltató felügyeletében.

(3) A letelepedés helye szerinti tagállam kérelmére a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai minden szükséges szemlélet, ellenőrzést és vizsgálatot elvégeznek annak érdekében, hogy biztosítsák a letelepedés helye szerinti tagállam helyett a hatékony felügyeletet. Ennek során az illetékes hatóságok a saját tagállamukban rájuk ruházott hatáskör mértékéig járnak el. Az illetékes hatóságok dönthetnek az egyedi esetekben foganatosítandó legmegfelelőbb intézkedésekről annak érdekében, hogy a letelepedés helye szerinti tagállam kérelmének eleget tegyenek.

(4) A szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai szemlélet, helyszíni ellenőrzést és vizsgálatot saját kezdeményezésükre is végrehajthatnak, ha a szemle, az ellenőrzés vagy vizsgálat megkülönböztetéstől mentes és arányos, továbbá nem az áll háttérében, hogy a szolgáltató más tagállamban telepedett le.

32. cikk

Riasztási mechanizmus

(1) Ha egy tagállamnak valamely szolgáltatásnyújtás kapcsán olyan súlyos tények vagy körülmények jutnak tudomására, amelyek jelentős kárt okozhatnak a területén vagy más tagállamok területén élők egészségében vagy biztonságában, illetve a környezetben, a szóban forgó tagállam a lehető legrövidebb időn belül értesíti a letelepedés helye szerinti tagállamot, a többi érintett tagállamot és a Bizottságot.

(2) Az (1) bekezdés végrehajtása céljából a Bizottság támogatja a tagállamok hatóságai európai hálózatának működtetését, és abban részt vesz.

(3) A Bizottság a 40. cikk (2) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően kidolgozza és rendszeresen frissíti az e cikk (2) bekezdésében említett hálózat irányítására vonatkozó részletes szabályokat.

33. cikk

A szolgáltatók jó hírnevére vonatkozó információk

(1) A tagállamok egy másik tagállam illetékes hatóságának kérelmére – nemzeti jogukkal összhangban – tájékoztatást nyújtanak a szolgáltatóval kapcsolatban az adott tagállam illetékes hatósága által hozott olyan közigazgatási vagy fegyelmi intézkedések, büntetőjogi szankciók, valamint csaláshoz köthető fizetésképtelenséggel vagy csőddel kapcsolatos határozatok

tekintetében, amelyek a szolgáltató alkalmasságával vagy szakmai megbízhatóságával közvetlenül összefüggenek. Az információt nyújtó tagállam tájékoztatja erről a szolgáltatót.

Az első albekezdés szerinti kérelmet kellően indokolni kell, különös tekintettel az információkérés indokaira.

(2) Az (1) bekezdésben említett szankciókról és intézkedésekről csak a jogerős határozat meghozatala után nyújtható tájékoztatás. Az (1) bekezdésben említett egyéb végrehajtható határozatokat illetően annak a tagállamnak, amely az információt megadja, meg kell jelölnie, hogy egy adott határozat jogerős-e, vagy benyújtottak-e ellene fellebbezést, mely utóbbi esetben az érintett tagállamnak jeleznie kell azt az időpontot, amikor a fellebbezésről szóló határozat várhatóan megszületik.

Adott tagállamnak továbbá meg kell határoznia nemzeti jogának rendelkezéseit, amelyek alapján a szolgáltatót büntősnek találták vagy szankcionálták.

(3) Az (1) és (2) bekezdés végrehajtásának összhangban kell lennie a személyes adatok védelmére vonatkozó rendelkezésekkel és az – akár szakmai szervezetek által – büntősnek talált vagy szankcionált személyek számára az érintett tagállamban biztosított jogokkal. A fogyasztók számára elérhetővé kell tenni minden szóban forgó, nyilvános tájékoztatást.

34. cikk

Kísérő intézkedések

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve a tagállamok közötti adatszere céljából elektronikus rendszert hoz létre, figyelembe véve a meglévő információs rendszereket.

(2) A tagállamok a Bizottság segítségével kísérő intézkedéseket hoznak a kölcsönös segítségnyújtás megvalósításáért felelős tisztviselők cseréjének és képzésének megkönnyítésére, ideértve a nyelvi és az informatikai képzést is.

(3) A Bizottság mérlegeli az érintett tisztviselők cseréjére és a képzések megszervezésére irányuló többéves program létrehozásának szükségességét.

35. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás eseti eltérés esetén

(1) Amennyiben egy tagállam a 18. cikk alapján szándékozik meghozni egy intézkedést, az e cikk (2)–(6) bekezdésében meghatározott eljárást alkalmazni, a bírósági eljárás sérelme nélkül, ideértve a büntetőeljárás keretében foganatosított előzetes eljárásokat és jogcselekményeket is.

(2) Az (1) bekezdésben említett tagállam felkéri a letelepedés helye szerinti tagállamot, hogy hozzon intézkedést a szolgáltatóval szemben, és egyúttal rendelkezésre bocsátja az adott szolgáltatással kapcsolatos összes lényeges információt, valamint az ügy körülményeire vonatkozó adatokat.

A letelepedés helye szerinti tagállam a lehető legrövidebb időn belül ellenőrzi, hogy a szolgáltató törvényesen működik-e, és ellenőrzi a kérés alapjául szolgáló tényeket. A letelepedés helye szerinti tagállam a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatja a kérelmező tagállamot a meghozott vagy tervezett intézkedésekről, vagy adott esetben azon okokról, amelyek miatt nem hozott intézkedést.

(3) A letelepedés helye szerinti tagállamnak a (2) bekezdés második albekezdésében előírt közlését követően a kérelmező tagállam tájékoztatja a Bizottságot és a letelepedés helye szerinti tagállamot az intézkedések meghozatalára vonatkozó szándékáról, az alábbiak feltüntetésével:

- a) azon okok, amelyek miatt úgy véli, hogy a letelepedés helye szerinti tagállam által meghozott vagy tervezett intézkedések nem megfelelőek;
- b) azon okok, amelyek miatt úgy véli, hogy az általa meghozni szándékozott intézkedések eleget tesznek a 18. cikkben meghatározott feltételeknek.

(4) Az intézkedéseket a (3) bekezdésben előírt értesítés időpontjától számított tizenöt munkanapig nem lehet végrehajtani.

(5) Azon lehetőség sérelme nélkül, hogy a kérelmező tagállam a (4) bekezdésben meghatározott időszak lejártakor meghozza az adott intézkedéseket, a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül megvizsgálja a bejelentett intézkedéseknek a közösségi joggal való összeegyeztethetőségét.

Ha a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy az intézkedés összeegyeztethetetlen a közösségi joggal, határozatot fogad el, amelyben felkéri az érintett tagállamot arra, hogy tartózkodjon a tervezett intézkedéstől, vagy szüntesse meg az adott intézkedést.

(6) Sürgős esetben az intézkedést meghozni szándékozó tagállam eltérhet a (2), (3) és (4) bekezdéstől. Ebben az esetben a tagállam az intézkedésről a lehető legrövidebb időn belül értesíti a Bizottságot és a letelepedés helye szerinti tagállamot, megjelölve azokat az okokat, amelyek miatt a tagállam az esetet sürgősnek véli.

36. cikk

Végrehajtási intézkedések

A Bizottság a 40. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadja az e fejezet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló végrehajtási intézkedéseket azáltal, hogy meghatározza a 28. és 35. cikkben

előírt időkorlátokat. A Bizottság a 40. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban ugyancsak elfogadja a tagállamok közötti, elektronikus úton történő információcserével kapcsolatos gyakorlati intézkedéseket, és különösen az információs rendszerek interoperabilitására vonatkozó rendelkezéseket.

VII. FEJEZET

KONVERGENCIAPROGRAM

37. cikk

Közösségi szintű magatartási kódexek

(1) A tagállamok a Bizottsággal együttműködve kísérő intézkedéseket hoznak közösségi szintű, a szolgáltatók más tagállamban való letelepedését és a szolgáltatás nyújtását segítő magatartási kódexek főként szakmai testületek, szervezetek és szövetségek általi, a közösségi joggal összhangban történő kidolgozásának ösztönzésére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett magatartási kódexek távolról, valamint elektronikus úton hozzáférhetőek legyenek.

38. cikk

További harmonizáció

A Bizottság 2010. december 28-ig az alábbi területekkel kapcsolatban felméri a harmonizációs eszközökre vonatkozó javaslatok benyújtásának lehetőségét:

- a) jogosultság az adósságok peres eljárás útján történő behajtására;
- b) magán biztonsági szolgáltatások, valamint készpénz- és értékszállítás.

39. cikk

Kölcsönös értékelés

(1) A tagállamok 2009. december 28-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, amely az alábbi rendelkezésekben meghatározott információkat tartalmazza:

- a) 9. cikk (2) bekezdés, engedélyezési rendszerek;
- b) 15. cikk (5) bekezdés, értékelendő követelmények;
- c) 25. cikk (3) bekezdés, több ágazatot átfogó tevékenységek.

(2) A Bizottság továbbítja az (1) bekezdésben előírt jelentéseket a tagállamok számára, amelyek a kézhezvételtől számított hat hónapon belül minden jelentésre vonatkozóan benyújtják észrevételeiket. Ugyanezen időszakban a Bizottság ezekről a jelentésekről konzultál az érdekelt felekkel.

(3) A Bizottság a jelentéseket és a tagállamok észrevételeit benyújtja a 40. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak, amely észrevételeket tehet.

(4) A Bizottság a (2) és (3) bekezdésben előírt észrevételek figyelembevételével 2010. december 28-ig összefoglaló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, adott esetben mellékelve a további kezdeményezésekre vonatkozó javaslatokat is.

(5) A tagállamok legkésőbb 2009. december 28-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak azokról a nemzeti követelményekről, amelyek alkalmazása a 16. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése és a 16. cikk (3) bekezdésének első mondata hatálya alá tartoznak, és megindokolják, hogy miért találják úgy, hogy az adott követelmények megfelelnek a 16. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésének első mondatában említett követelményeknek.

A tagállamok ezt követően a Bizottságnak a követelményeik bármiféle változtatásait megküldik, beleértve a fent említettek szerinti új követelményeket és azok indokolását.

A Bizottság a megküldött követelményekről tájékoztatja a többi tagállamot. Az ilyen megküldés nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy a szóban forgó rendelkezéseket elfogadják. A Bizottság ezt követően évente elemzést és iránymutatásokat készít e rendelkezéseknek az ezen irányelv összefüggésében való alkalmazásáról.

40. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel. Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő 3 hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

41. cikk

Felülvizsgálati záradék

A Bizottság 2011. december 28-ig, majd ezt követően háromévente átfogó jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról. A jelentés a 16. cikk (4) bekezdésének megfelelően különösen a 16. cikk

alkalmazásával foglalkozik. Figyelembe veszi az irányelv alkalmazási köréből kizárt kérdésekre vonatkozó kiegészítő intézkedések szükségességét is. Adott esetben a jelentéshez mellékelni kell ezen irányelvnek a szolgáltatások belső piaca megvalósítása céljából történő módosítására vonatkozó javaslatokat.

42. cikk

A 98/27/EK irányelv módosítása

A fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló, 1998. május 19-i 98/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ melléklete a következőkkel egészül ki:

„13. A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 376, 2006.12.27., 36. o.)”.

43. cikk

A személyes adatok védelme

Ezen irányelv, és különösen a felügyeletre vonatkozó rendelkezések végrehajtása és alkalmazása során tiszteletben kell tartani a személyes adatok védelméről szóló szabályokat, melyeket a 95/46/EK irányelv, valamint a 2002/58/EK irányelv határoz meg.

VIII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

44. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek 2009. december 28-ig megfeleljenek.

E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják az említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

⁽¹⁾ HL L 166., 1998.6.11., 51. o. A legutóbb a 2005/29/EK irányelvvel módosított irányelv.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

45. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

46. cikk

A TRADUIRE

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2006. december 12-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről
az elnök
M. PEKKARINEN
